M
1490
.B53

LIBRARY OF CONGRESS
1800

Class M1490
Book .B53
Case

HYMNORVM & THRENODIARVM.

SANCTÆ CRVCIS

In sacratissimam

PASSIONIS AC MORTIS

D. N. IESV CHRISTI

recordationem.

CENTVRIA

Ad Hebdomadam Magnam

Et sextam Septimanarum per Annum feriam, aliàs Passioni Dominicæ sacram, sua cuiq; melodia afficta.

Primùm in Ecclesiarum usum, separatim & in Fasciculo, & in Tertia Hymnorum ac Threnodiarum parte, forma majori edita: Nunc in hac minori, pietatis & Cantus Choralis amantium gratia auctior reddita, & in manualem fasciculum redacta.

à SAMVELE BESLERO
Brega-Silesio.

VVRATISLAVIÆ,
Ex Officinâ Typographicâ Georgi
Bauman.
Sumptibus ipsius Auctoris.
ANNO
M. DC. XIV.

Magnificis, Nobilissimis, Amplissimis
& Prudentissimis Viris

DN. CASPARI ARZAT in Schotkavv & Born &c.

DN. CHRISTOPHORO à POLET in Thiergarten &c.

Reipub. VVratisl. Senatoribus meritissimis,

&

DN. IOHANNI KRETSCHMARO ejusdem Reipub. Secretario fidissimo &c.

Dnn. Patronis & fautoribus submissa observantia colendis

H1490
1853

Salutem à Salvatore Christo.

ETsi Nobilissimi Viri Senatorij ac Patricij Prudentissimi, omniq; observantia colendi, quidam ex veteribus rectè ac verè dixerit: ὁ φθόνος αὐλὸς ἐοῖς βελλέεσσι δομάζει; Tamen invidi & malevoli semper reperiuntur, qui quavis arrepta perperam occasione, plenis, quod dicitur, buccis etiam in optimos quosq; desumunt, ut eos, sicut Medius Alexandri, quoad fieri potest, traducant. Ea enim est natura cavillationis, ut ab evidenter veris, per brevissimas mutationes, rem de qua agitur, ad ea, quæ evidenter falsa sunt, perducat, ut inquit Vlpianus I. C. Quod plurimum accidit literatis, ut alij ab alijs nulla sæpè justa causa in reprehensionem trahantur. Φθονέει γὰρ κεραμεὺς κεραμεῖ. Vnde optima consuetudine factum est, ut quoties literarum aliquid pro utilitate communi prelo subijcere volunt, quærant, cui illud nuncupent vel inscribant Patrono. Sub tali enim auspicio prodiens, præcludit nasutis hominibus mordendi viam.

aee. 508035
226246

Cum

Cum igitur & ego Enchiridion Hymnorum & Threnodiarum Passionalium hoc inprimis tempore, piorum hominum acerbissimam Christi mortem & meditantium & solamen hinc petentium devotioni excitandæ majori in lucem edere vellem, intermittere non debui, siquidem libelli tales sine comite non bene emittuntur, quin sedulò quærerem, quos Opellæ huic meæ assciscerem Mæcenates ac Patronos. Multum autem cogitanti, venit in mentem mihi Vestræ & gravitatis & authoritatis claror, ut & humanissimæ erga me cùm benevolentiæ tùm benignitatis aura, quæ omnia bonam mihi spem fecerunt sub umbrâ vestra, protectione ac patrocinio hoc quicquid est studij mei, tuto mecum gavisurum. Quod si obtinuero à Nobilissimis Dom: Vestris, est profectò cur me quoq; non infelicissimum putem, & exclamem jure merito cum Poëtarum lepidissimo Catullo : Quid me lætius est beatius ve ? Nobilissimas Dom. Vestras Domino DEO, me autem, Opellamq; hanc meam ijsdem Dom: Vestris animitus commendans. D. VVratislav. Nonis Martij, quæ dies cùm ante annos 649. incidisset in Dominicam Lætare, Christiana luce hanc gentem illustravit.

Nobilis. Dom. Vestrarum

addictissimus

SAMVEL BESLERVS
Scholæ VVratislav. ad Sp.
S. Moderator.

DE PASSIONE ET MORTE D. N. IESV CHRISTI.

Invitatorium.

Fame

FAme, si- ti, æstu, fri- go re, ven tis,

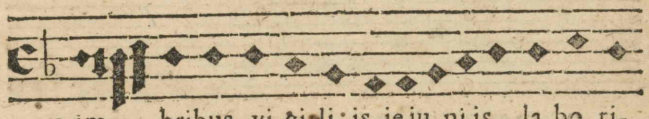

• im- bribus vi gi li is je ju ni is, la bo ri-

bus, an gusti is do lo ri bus : cæteris q; in

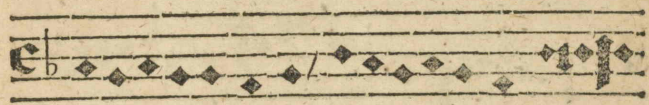

firmitatibus nostris Deo in-cõgruis con-

fectum. *Cru ci- fi- xum &c.*

Bapti za ri dignatum, tentatum, reprobatũ, tra-

ditum : pedes Apostolorum la vãtem, pavẽtem

in a- go ni- a, pro li xi- us orantẽ; ſudorẽ tã-

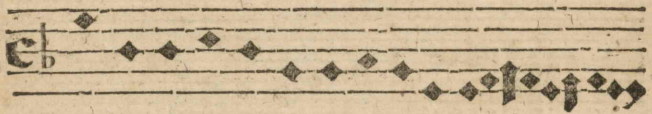

quam guttas ſangvinis in terrã fun- den- tem.

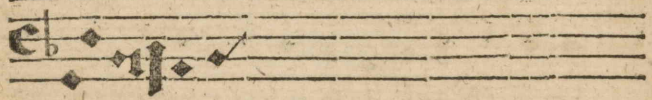

CHriſtũ captũ &c,

Comprehenſum, tractum truſum, liga- tum:

Annæ, Caiphæ, Pila- to, Herodi præſentatum, ac-

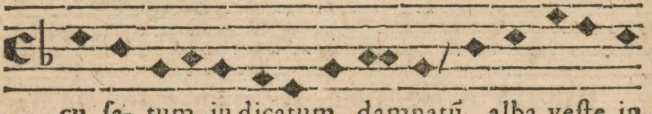

cu ſa- tum, ju dicatum, damnatũ, alba veſte in

dutum, fa- ci- e ve- la- tum; & conſputum: co-

laphis,

la phis, alaphis, flagellis, arundi ne cæ- ſum.
Cruci fi- xum &c.
VEſte pro- pria exu- tum; veſte
coccine a, corona ſpi ne- a, ſceptro a rundi-
ne o: a dora ti- o- ne, ſa- lu- ta- ti-
o- ne ir- ri- ſum.
Chriſtum cap- tum &c.

Commemoratio

Passionis & mortis Christi horaria.

HYMNVS I.

Crepusculum.

Prima pars noctis

Historia Triclinij.

Christus cœnans cum Apostolis.

Esa. 53. Oblatus est quia ipse voluit.

HORA SEXTA.

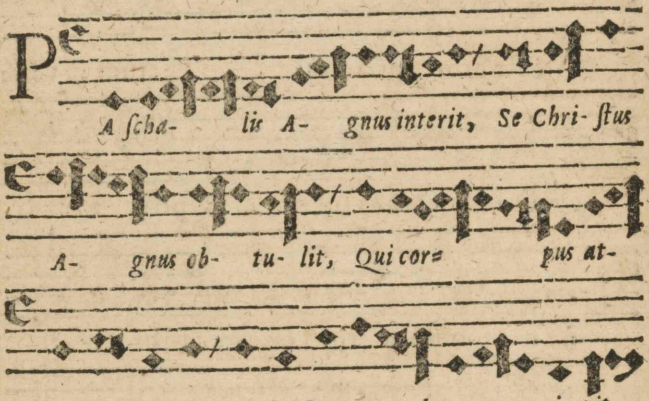

In pane corpus porrigit,
Præbet cruorem in poculo:
Hoc ut sit indelebilis
Signum perenne fœderis.
Da Christe carnē sic tuam,
Tuum cruorem sumere,
Vt vitam in æternam fide
Alamur omni tempore.
Nil afferat torpentibus
Oblivionem sensibus,
Quin efferamus debitis
Laudes tuas præconijs.

HYM-

HYMNUS II.

CHRISTUS lavans pedes Apostolorum.

Ioh. 13. Exemplum præbui vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis,

HORA SEPTIMA.

Noli tumente pectore
Exempla Christi spernere:
Hic usq; noster ad crucis
Aram minister factus est.
Fœdos reatus ablue
O Christe, nosq; respice,
Vt ambulemus in tuis
Non desides vestigijs.
Da comitate, mutua
Vt leniamus vulnera:
Deterreatur charitas
Nullis ministra sordibus.

HYM-

HYMNUS III.

Christus Apostolos docens, & pro eis orans.

1. Ioan. 11. Advocatum habemus apud Patrem IESVM Christum justum: & ipse est propitiatio.

HORA OCTAVA.

Sum vitis & vos palmites,
Efferte fructus uberes.
Vos mundus odit: at Pater
Cœlestis ipse diligit.

Hunc invocate per meum
Nomen, sacrum qui spiritum
Demittet: is contra mala
Vos roborabit omnia.

Te sancte, te voco pater
Nato tuo da gloriam:
Et quos dedisti, quos dabis
Pios ministros protege.

Vni perenni & mutuo
Iungãtur omnes vinculo,
Fungantur & Pater tua
In sempiternum gloria.

Pater dedisti quos mihi
Mecum sint, volo, singuli:
Eos ama, ante condita
Vt diligis me secula.

HYMNUS IV.

Conticinium

Altera pars noctis.

Historia Horti.

Christus exiens in montana Oliveti.

Psal. 22. Ne discesseris à me, quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adjuvet.

HORA NONA.

Noctis potestas emicat,
Furorq; gliscit improbus,
Unum miserrimi caput,
Telis petitum est omnibus.
Tu Christe nostros dirige
Gressus, acerbo tempore,
Pergamus, & malum tuo,
Vincamus omne numine.
Vis noctis hinc eat: nigri
Metus facessat Tartari.
Hostis, potente dextera
Ignita frange spicula.

HYMNUS V.

Christus orans & sudans.

Psal. 38, Domine ante te omne desiderium meum & gemitus meus à te non est absconditus.

HORA DECIMA.

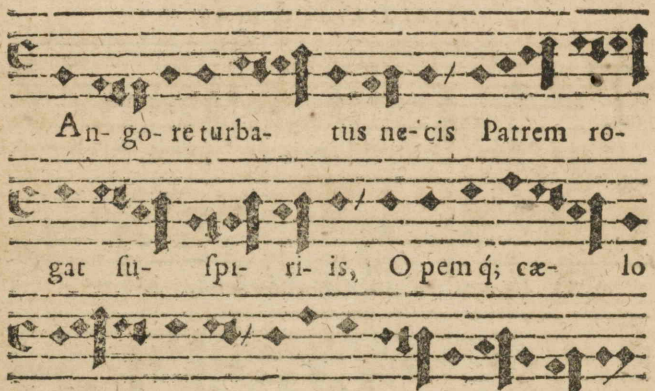

Cui mortis in certamine
Cruor fluebat corpore,
Tellus madet sui gemens
Heu conditoris sangvine.
A Patre perfert, Angeli
Vox læta, spem solatij,
Audit parentis subditus
Mandata sancti filius.
Repelle non placabilis
O Christe terrores necis,

Mentes paveſcunt horridæ
Nec inferorum nomina.
Sancto tuo nos Angelo
Solare, confirma, juva:
Mordet severæ sauciæ
Cum culpa conscientiæ.
Ne murmurem9, cũ malis
Vexamur, aut periculis:
Sed fit voluntatem seqvi
Tuam voluptas pectori.

HYMNUS VI.

Christus à Juda discipulo proditus, & à reliquis fuga desertus.

Psal. 38. Amici mei & proximi mei è regione plagæ meæ steterunt.

HORA VNDECIMA.

Armate Petre quid fero
Mucrone sævus irruis?
His spŏtè, pro te, proq; me
Christus ligatur vinculis.
En sternit uno militum
Verbo globos furentium;
Obducit & recentia
Auris resecta vulnera.
Fugâ capessunt turbidi
Illuc & huc Apostoli,
Ovem trahunt immania
Raptam luporum guttura.
Tu Christe frange subdola
Hypocritarum pectora:
Hostes apertos numine
Tuo potenter contere.
Pios ab armis impijs
Tuere, sumptâve excute;
Nec territi dent hostibus
Tergum fugæ prementibus.

HYMNUS VII.

Nox intempesta.

Tertia pars noctis.

Historia coram Pontificibus.

Christus vinctus & adductus ad Annam.

Zach. 13. Framea suscitare super pastorem meum, & super virum cohærentem mihi.

HORA DVODECIMA.

Christus rogantis ebrium
Verbo retundit impetum.
Prorumpit hinc sus aulicus
In ora compingens manus.
O Christe, solve vincula
Nostri reatus omnia,
Quæ Dæmon & mors tristibus
Nos alligavit nexibus.
Ab aulicorum verbere
Tuos ministros asserе,
Cùm nomen ob tuum pia
Laborat innocentia.

HYMNUS VIII.

Christus accusatus, & suam confessus Divinitatem coram Caipha.

Psal. 22. Eruè à framea Deus animam meam, & de manu canis unicam meam.

HORA PRIMA.

Verumq; jussus in sui
Fari parentis nomine:
His ora dictis libera
Incepit Heros solvere.
Dextram ad DEI videbitis
Sedere, qvem nunc luditis,
In nubibusq; criminum
Cæli redire vindicem.
Mox veste sciſsa Pontifex,
Furore correptus, tonat:
Hic morte dignus, Caiphàm
Secuta turba id comprobat.
Hos perde Christe, qvi malis
Pios gravant mendacijs:
Nos vera da loqvi tuo
Pro glorioso nomine.
Vt te tuentes arduæ
Sedem tenere dexteræ,
Non horreamus judicem
Sed sanctum adoremus Patrem.

HYM-

HYMNUS IX.

Christus negatus à Petro Apostolo.

Esaiæ 42. Calamum quassatum non confringet, & linum fumigans non extinguet.

HORA SECUNDA.

Capti magistri tristia
It pone post vestigia.
Sublata spes est, masculo
Inane pectus sanguine.
Te nosse Christe pernegat,
Verbo puellæ territus:
Gallíq; rauco carmine
Leo fugatur fervidus.
Verbi memor quod dixerat,
Vultuq; Christi concitus,
Gutta dolenda pallida
Humectat ora grandibus.
Serva tuos, audacibus
Ne Christe fidant viribus.
Occasiones omnium
Averte mitis criminum.
Lapsos benigne respice
Nostri misertus lumine:
Fides tenax ab intimis
Suspiret ad te sensibus.

HYMNUS X.

Diluculum.

Quarta pars noctis.

Historia Christi in domo Caiphæ.

Christus ministris pontificijs in custodiam traditur.

Psal. 31. Factus sum tanquam vas perditum, quoniam audivi vituperationem multorum.

HORA TERTIA.

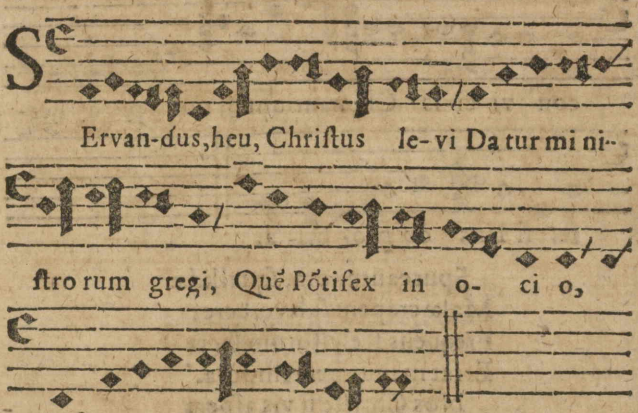

Quid castus inter impia
Non passus est ludibria?
Potantium lascivius (bus.
Nil est sacerdotum ædi-
Da Christe nos cœlesti-
Custodiędos Angelis: (by

Illis ministris impia
Vincamus ut consortia.
Acerba ferre nos tuo
Quod si jubes pro nomine
Sis ipse custos, & pia
Præsto tuis clementia.

Christus ludibrio habitus.

Esaiæ. 50. Faciem meam non averti ab increpantibus & conspuentibus.

HORA QVARTA.

Spurcantur ora, squallidæ
Malæ crepant sub verbere:
Frequens sceleſtorum sacra
Errat manus per tempora.
Nos Christe si vis aspera
Pro te pati ludibria,
Mentis viriles adijce
Amara cuncta spernere.
Disperde te colentium
Hostes superbos cætuum,
Quos impiorum nutriunt
Aulæ protervæ præsulum.

HYMNUS XII.

CHRISTUS velata facie palmis percussus.

Esaiæ 53. Quasi absconditus vultus eius, & despectus, unde nec reputavimus eum.

HORA QVINTA.

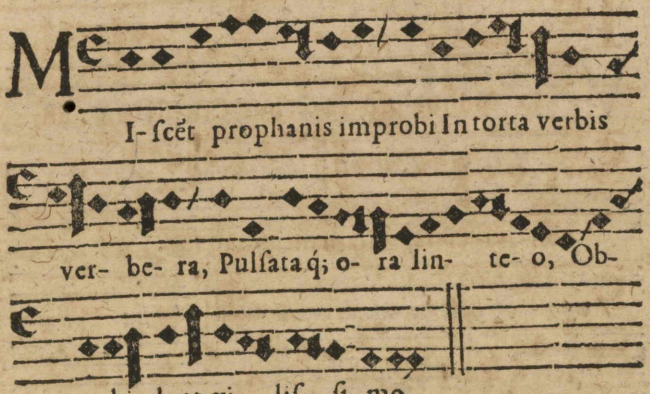

Nomen Prophetæ jactitans,
Dic Christe, quis te verberet?
Dic, & solutus tristibus,
Clamant, abibis vinculis.

O Christe, culpam criminum
Indignus omnem tollerans,
In perferendis fortia
Injurijs da pectora.

Sophistico velamine
Nunc ora qui tegunt tua,
Fac impediti proprijs
Irretiantur artibus.

HYMNUS XIII.

Mane. Prima pars diei.

Historia Christi accusati coram magistratu Ecclesiastico & civili.

Christus concilij sententijs damnatus.

Psal. 22. Circumdederunt me vituli multi, tauri pingves obsederunt me.

HORA SEXTA.

Vt impium quendam in Deum,
Quod se Deo asserit satum,
Doctor, Senator, Pontifex,
Ipsum necis damnant reum.
Refert iniquam pœnitens
Iudas viris pecuniam:
Insontem, eheu, parcite
Emistis, inquit, sangvinem.
Nihil morantur improbum,
Sed comparant nummis agrum.

At proditor de pendula
Se strangulans obit trabe.
Dum mundus ob nomen tuum
Nos ut cadaver eijcit,
Ne terreamur impia
Tu Christe fac sententia.
Delicta nescientibus
Ignosce clemens hostibus:
Sed obstinata sentiant
Pœnas nocentum pectora.

HYM.

HYMNUS XIV.

Christus coram Pilato præside Romano accusatus.

Psal. 22. Aperuerunt super me os suum, sicut Leo rapiens & rugiens.

HORA SEPTIMA.

Iudæus horret Præsidis
Ne polluatur atrium:
Parat maligno interim
Cædemq́; vimq́; mentibus.
In immerentem publica
Christum feruntur crimina.
Regem fatendo se, nihil
Obiecta curat relliqua.
Vocem Pilati percipe
Ebræe surde Præsidis
Ter clamat: Hic est nullius,
Quod fingitis, malireus.
Te nostra Christe vox rogat,
Suspirat ardor pectoris,
Da permeemus omnia
Fatendo te pericula.
Da veritatis splendidum
Vbiq; lumen fulgeat,
Vt verus rex es ac Deus
Colare sic ab omnibus.

HYMNUS XV.

Christus in veste Byssina ab Herode Antipa illusus.

Psal. 69. Improperium contrivit cor meum, & mœrore confectus sum.

HORA OCTAVA.

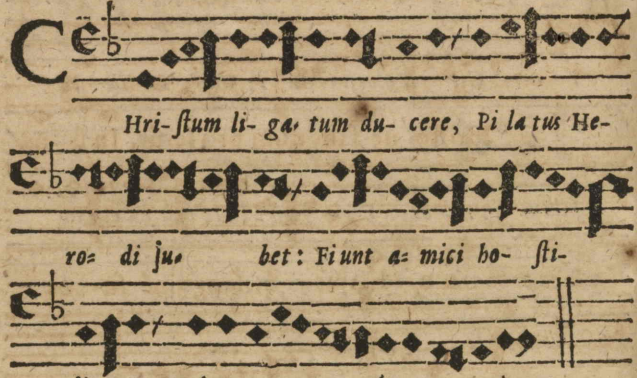

Inundat huc latrantium
Grex, ceu dato signo, canum:
Vnius agni simplicis
Caput trahendum quæritur.

Nullum tyranno verbulum
Christus respondens effero,
Dimittitur mox regia
Illusus inde sindone.

In nos potestatem malis
Ne largiaris hostibus:
Sit tuta Christe sub tua
Infirmitas potentia.

Eosq; qui contra sacram
Consentiunt Ecclesiam,
Disperge spreti patrio
Vt exules agant solo.

HYM-

HYMNUS XVI.

Ante meridiem.

Secunda pars diei.

Historia damnati à Pilato CHRISTI.

Christus à cohorte Prætoria virgis cæsus, purpura præsidiali indutus, & spinis coronatus.

Esa. 53. Pœnas nobis salutares persolvit, & livore ejus sanati sumus.

HORA NONA.

Stat expeditis barbarus,
Crepatq; lictor fascibus,
Obnubit & sævus sacra
Spinis acutis tempora.
Fucata mox inducitur
Ostro chlamys sidonio,
Eiq; pro sceptro datur
Harundo glauca regio.
Flexoq; adoratus genu
Verbis superbis luditur:
Vultus saliva sordidus,
Pugnis protervis tunditur.
Spinas, flagella, pro meo
Qui pertulisti crimine,
O Christe sana livido
Infirma cuncta vulnere.
Non fracta cedat asperis
Formidolosa mẽs probris,
Vincat sed audax in tuo
Quicquid malorũ nomine

HYMNUS XVII.

Christus bajulans crucem, ad supplicium ductus.

Esa. 53. Verè langvores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

HORA DECIMA.

Effundit ad spectaculũ
Se tota civitas novum,
Matresq; flentes candida
Fœdant, secantq; pectora.
Ne flete, Christus asperæ
Hoc, inquit, exemplũ necis,
Lugete propter horrida
Ventura vobis tempora.
Procedit ad pœnæ locum,
Et alta scandit Golgata,
Duo latrones tristibus
Eum seqvuntur passibus.
O Agne, nate virginis,
Delicta nostra qui luis:
Ignosce, tolle, contege
Cõmissa pravis crimina.
Nostram tuo cotidiè
Crucem feram9 numine,
Donec fruamur patria
Tecum beati gloria.

HYM-

HYMNUS XVIII.

Christus crucifixus.

Ioh. 3. Exaltari oportet filium hominis, vt omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.

HORA VNDECIMA.

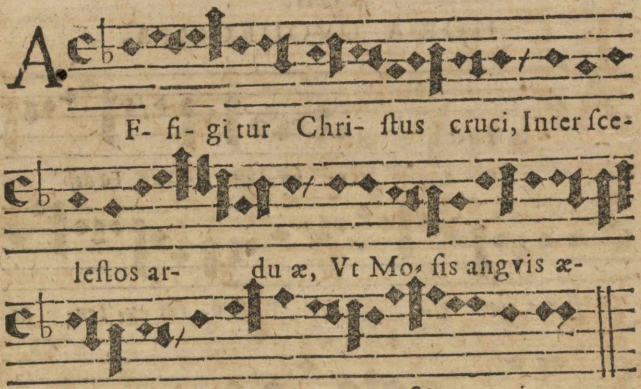

Hic ille rex & pontifex,
Hæc illa patris victima,
Dentis venenati levat
Morſus nocẽtes ſangvine
Nudo, cruẽtus, ſquallido
Ferroq; trajectus manus,
Pacem popoſcit inſcijs
Et impetravit hoſtibus.
Celſam ſupra ſtãt arborẽ
Magnæ necis præconia,
Contraq; nos quod editum
Deletur hîc Chirographum.
O Chriſte mitis & bonus
Ignoſce delinqventibus:
Nos culpa, pœna te premit,
Placare confitentibus.
Non ultionis acribus
Mens concitetur ignibus:
Non illa quærat alteram
Te derelicto copiam.

HYMNUS XIX.

Meridies

Tertia pars diei.

Historia jam crucifixi.

Christus in cruce convicijs laceratus.

Psal. 22. Omnes videntes derisérunt me, dissenderunt labia, & moverunt caput.

HORA DVODECIMA.

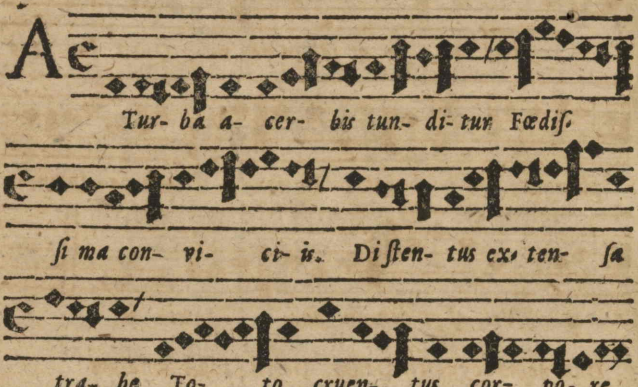

Non scriba, miles, non latro
Dei pepercit filio:
In immerentis, omnium
Lingvæ disertæ, opprobrium.
Non sustinens sol aureum
Hoc conditoris dedecus,
Caliginosis pallidum
Caput tenebris occulit.

Tu Christe lingvam per sacrũ
Lapsam guberna Spiritum:
Vt in tuas sit perpeti
Fœcunda laudes tempore.
Tu verè sol, in abdita
Diffunde lucem pectora:
Mentis coruſco lumine
Cæcæ tenebras dijcute.

HYM-

HYMNUS XX.

Christus in cruce Latronem suscipiens.

Ioh. 12. Ego si exaltatus fuero à terra, omnes traham ad me ipsum.

HORA PRIMA.

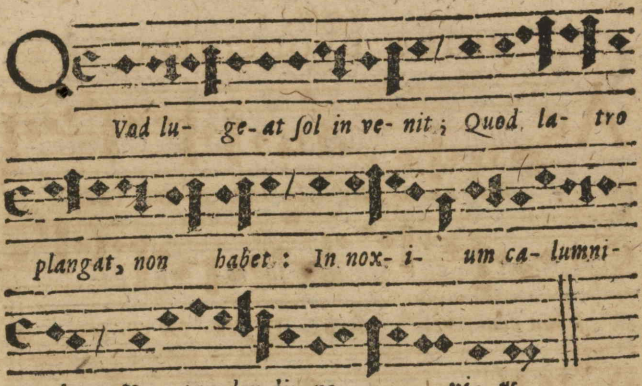

Dum nemo cognoscit Deum,
Dum nemo se culpat reum:
Dexter Latro (mirùm) sacro
Illuminatur flamine.

Hic innocens, nocens ego
Exclamat, & Christum rogat:
Mei memento, cum thronum
Rex possidebis aureum.

Mox audit: Hoc die nova
Mecum fruêre patria:
Delicta tollit omnium
Se Christus invocantium.

Da Christe cuncta noscere
Errata, nosq; respice:
Ne sera quando termino
Fides labascat ultimo.

Tu justus, immèrens, bonus:
Nos inquinati sordibus,
Peccamus, & peccavimus:
Ne tolle nos: ne perde nos.

HYM-

HYMNUS XXI.

Christus dolorum magnitudine exclamans & patri cælesti se commendans.

Psal. 22. Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti?

HORA SECUNDA.

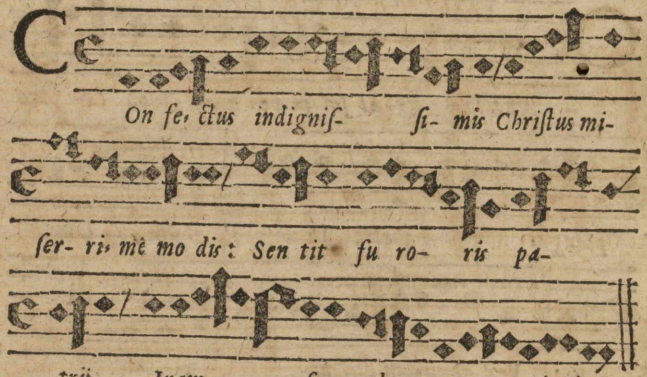

Heu quid Deus, Deus gravi
Me deseris certamine?
Hæc ipse: Vulgus frivolis
Exultet amens vocibus.
Sitim levaturo datur
Infecto aceto spongia,
Quam respuens: Iam nunc ait,
Peracta jam sunt omnia.
Dimisit ut labens caput,
Audita vox est ultima:
Nunc in tuam, Pater manum
Commendo supplex Spiritum.
Tu Christe nostra prælia
Dux atq; rector adjuva:
Nostram salutem qui sitis,
Perfunde sicca pectoris.
Vt cum brevis fragillimus
Exactus vitæ terminus,
Tradamus in tuum sinum
Vitæ solutæ Spiritum.

HYM-

HYMNUS XXII.

Vespera.

Quarta pars diei.

Historia CHRISTI *mortui.*

Christus mortuus.

Esaiæ 53. Excisus est de terra viventium, propter scelera populi mei vulneravi eum.

HORA TERTIA.

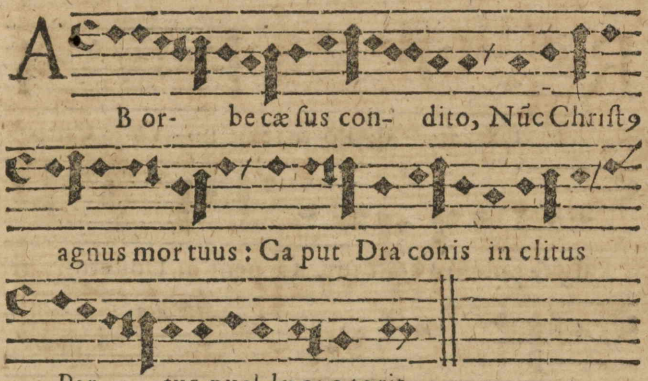

Iam vita functis reddita,
Aperta clausis janua:
Adæscelus quod perdidit,
Christus luendo rettulit.
Velata templi protinus
Panduntur alti limia:
Sublatus est legis rigor,
Floret per orbem gratia.
Tellus dehiscit, saxeæ
Cautes fatiscunt murmure,
Clausæq; mortis obice
Patent sepulchrorum viæ.
O Christe, morte qui tua
Mortis tyrannũ subjugas,
Crucisq; signum lucido
Infers triumphator polo.
Da mortis atq; Dæmonis
Nos arma per te vincere:
Cœlestibus thronis tuas
Cantemus ut victorias.

HYM.

HYMNUS XXIII.

Christus à Nicodæmo Pharisæo & Josepho Decurione sepultus.

Esa. 53. Sepultus est sicut impij, & mortuus sicut divites.

HORA QVARTA.

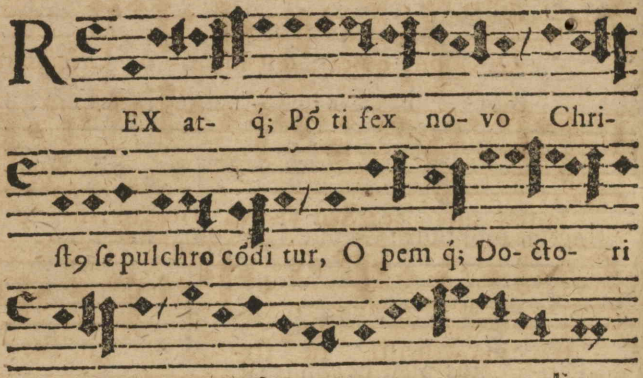

Tremūt ministrorū manꝰ
Mussāt patres flēt fœminæ
Contraq; spem spe credula
Nituntur & perstant fide.
Durate fida pectora,
Mox vestra Christus gloria
Resurget, & fletus suo
Tergebit ipse pollice.

Da Christe, ne cessent piæ
Tibi ministrantum manus,
Nostramq; deleri sine
Nullo fidem cerramine.
Nos & sepultos in tuam
Vndis salubribus necem,
Da non caducæ cernere
Hæreditatem patriæ.

HYM-

HYMNUS XXIV.

Christus in sepulchro quiescens.

Matth. 12. Quemadmodum fuit Ionas in ventre Ceti tribus diebus ac tribus noctibus, sic erit filius hominis in corde terræ.

HORA QVINTA.

O læta Sabbathi quies,
O fausta mortuis dies:
Quajura Ditis ac necis
Vno subacta tempore.

Nec mole corpꝰ cõditum
Diu prematur saxea:
Perrumpet Heros, & feret
Sperata mundo gaudia.

Tu Christe da mortalibꝰ
Membris quiescendi locũ:
Mentiq; mortis in gravi
Agone, vincendi modum.

Vt corpꝰ & mens fulgi-
Simul recepta sedibus (dis
Inter choros cœlestium
Agat perenne Sabbathum.

I. C. proditi & morituri.

Iesu Christi capti & producti agon bissenus.

HYMNVS I. & in ordine

XXV.

Christus ductus ex horto ad Annam Caiphæ socerum.

Pro patientia.

Cui sistitur spectaculi
A plebe vesana loco,
Delirus ex capto senex
Vt hoste ferret gaudium.
Orans in horto proditur,
Loqvens in aula luditnr,
Non tuta uera sanctitas,
Despecta nuda est veritas.
O Christe noctis omnia
Arce profundæ nubila,
Ne nos potestas hostium
Captivet, aut fraus Dæmonum.
Hostes vicissim nominis
Fiant tui ludibrium;
Preces vocantum reijce,
Fletus gementum respue.
Tu nostra corda abeneo
Invicte firma robore,
Probrum parati pro tua
Feramus omne gloria.

HYMNVS

HYMNUS XXVI.

Christus ductus ad Caipham Pontificem Max.

Psal. 42. Verbum iniqvum constituerunt adversum me.

Pro justa vindicta.

2.

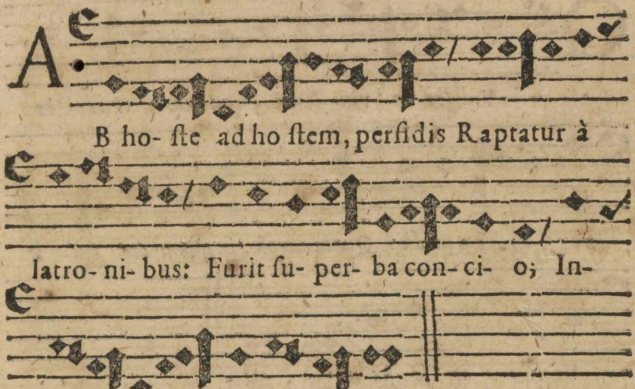

sul- tat au- dax Ponti- fex.

Non vult doceri, nec DEO
Sibi loqventi credre:
Perdendam ad innocentiam
Testes iniqvos comparat.
Non scinde vestis purpurâ
Sed finde saxum pectoris,
Feritur os sanctissimi,
Salus laborat optimi.
Non cessat ullo tempore
Hæc Christe vox calumniæ:
Integritatem callida
Sæpè opprimût mêdacia.
Nostras qverelas in tutû
Cùm fundim' pressi sinû,
Tu justior judex, opem
Affer bonam dolentibus.
Noli silere, injurios
Retunde, vanos increpa,
Vt verus in tuis Deus
Appareas sermonibus.

Christus ductus in vestibulum carceris, à lictoribus pontificijs vexatur.

Thren. 3. Dabit percutienti se maxillam, satiabitur opprobrijs.

Pro libertate.

3.

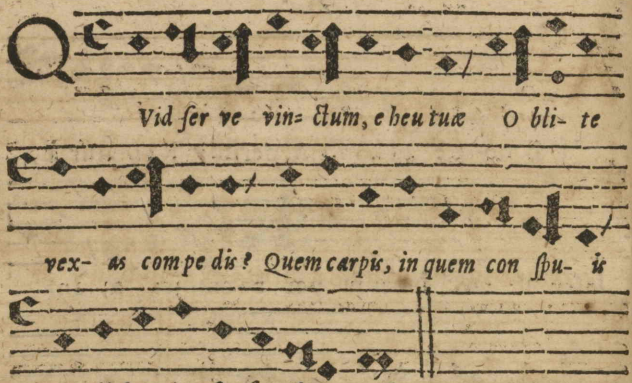

Vt li ber ip- se sis ad- est.

Hic servitutis ferreæ
Refringet omne vinculum:
Manus in hunc credentium
Nemo cataſta clauserit.

Aut fortè si quis clauserit,
Ipse impeditus, inscius,
Nervum subibit, & Deum
Serò advocabit vindicem.

Nil grex movetur perditus,
Pugnis ferus, sude impetens,
Diducit os, lingvam exerit
Conviciorum prodigam.

O Christe factus omnium
Pro labe nostra opprobrium,
Si quid ferendum est asperi,
Æqvum ministra Spiritum.

Quod si manus in hostium
Quandò damur furentium:
Ades volens, & eripe
E servitutis carcere. (vt

Heu quàta sũt, & quàm gra-
Delicta nostra, servitus:
Hanc aufer, & da liberos
Tua frui nos gratia.

HYMNUS XXVIII.

Christus ductus ad Magistratum Ebræum à Sacerdotibus & Senatu hostis Ecclesiæ judicatur.

Psal. 117. Circumdederunt me veluti apes, sunt extincti ut ignis spinarum.

Pro confessionis constantia.

4.

A concione publica,
Quam cum Senatu Pontifex
Cogit, rogatus; se Patris
Dei fatetur filium.
Voces ob has audacibus
Damnatus est sententijs,
Omnes in unum congerunt
Caput, suas calumnias:
Sis Christe vox & cor mihi
Tuum per almum Spiritum

In te fatendo, cùm pio
Non est locus silentio.
Projecta spes ne fluctuet,
Pavor nec ullus obruat,
Danda est salutis laus, tuò
Cùm glorioso nomini.
Sin sermo nostræ atroci-
Confessionis spernitur(ter
Læti quiescamus in tua
Vnius in sententia.

HYMNUS XXIX.

Christus ductus ad Pilatum præsidem Romanum, accusatur prophanitatis & perduellionis.

Psal. 35. Insurgentes testes mendaces, quæ ignorabam, interrogaverunt me.

Pro conservatione regni

DEI.

5.

Intentat ante Præsidem
Audita nulli crimina,
At impio, utq; turbido,
In Cæsaremq; injurio.
Nec ille se regem tamen
Negat Pilato: In hoc, ait
Sum natus, ut testem Dei
Me veritatis præbeam.
O Christe rex regum, Deus,
Deiq; natus unicus.

Ipsa agmina inter hostium
Regnum astruens serva tuum,
In quo sacer DEI vigor
Sustentat: in quo faustitas,
Pax, criminum remissio,
Vitæ beatus exitus.
In veritate, & in fide,
In spe futuræ gloriæ
Degamus, ut simus throni
Olim cohæredes tui.

HYMNUS XXX.

Christus ductus ad Herodem Galilææ Tetrarcham, irridetur ut præstigiator aut ludio.

Psal. 2. Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & Christum ejus.

Pro victoria contra hostes.

6.

Signũ proterve ludicrũ
Scurrili ab aula poscitur:
Se reprimens, nullũ aulicis
Verbũ respondet lubricis.
Amictus alba sindone,
A rege, servis, agmine,
Gestans honores, exterũm
Insigne regum, luditur.
Coacta in unũ cùm fremit
Hostilis insolentia,

Sis Christe fidum in asperis
Ipse ipse propugnaculum.
Respondeamus invidis,
Cedamus impiis nihil:
Cùm sæva fiunt fœdera,
Formido nulla terreat.
Et queis ab ominatio
Propter tuam sumus fidem,
Ride vicissim, & fictiles
Argillæ ut urnas contere.

HYMNUS XXXI.

Christus reductus ad Pilatum, plebis convicio latroni Barrhabæ post habetur.

Esa. 53. Inter iniquos numeratus est.

Pro fuga erroris.

7.

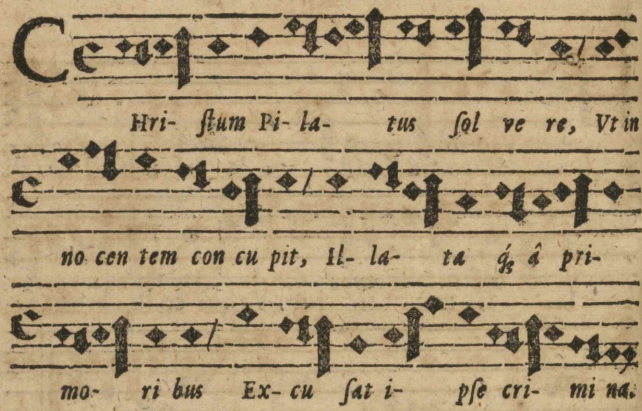

Procle maritum commonet,
Omitte juſtum perdere:
Vincit Sacerdotum ſcelus,
Vulgiq́ clamor invidus.
Stulti patris natum improbum
Nexu exuit ſicarium,
Chriſtumq́ damnat, non aquis
Cædem cruoremq́ ablues.
Sis Chriſte in explicabiles
Præſens euntibus vias:
Ne terror aut error, boni
Æquive flectat tramite.
Sumus parentum not quoq́
Mali malorum filij,
Et optimum ac leniſſimum
Patrem relinquimus Deum.
Per ſangvinem tollens tuum
Omnem reatus noxiam,
Statum priorem transfugis
Redde, & ſalutem perditis.

HYM

HYMNUS XXXII.

Christus ductus in Prætorium, à milite barbaro plagis servilibus afficitur, ornatusq; diademate & purpura irridetur.

Esa. 50. Corpus meum præbui percutientibus, & genas meas vellentibus.

Pro liberatione.

8.

Fulgẽti amictus purpura
Fixusq; rhamno tempora
Gestãq; dextra harũdinẽ
Sannis amaris luditur.
Nihil per artus singulos
Sincerum & integrũ fuit,
Nec vulneri vulno locum
Toto reliquit corpore.
A fervidis ut liberes,
Tenos precamur, hostib.

Quos vis atrox, ut barbara
Delectat indignatio.
Vibice sanati rua,
Puroq; loti sangvine,
Acres, fideles, impigri
Iusso vacemus muneri.
Quod si tuo laus debita
Dãda est verbo atq; nomini,
Non horreamus ullius
Aut mortis, aut pœnæ gen9,

HYMNUS XXXIII.

Christus ductus è prætorio ad Crucis supplicium poscitur.

Esa. 53, Vidimus eum abjectissimum hominum, virum dolorum, expertum infirmitatem.

Pro beneficiorum memoria.

9.

Virgis, flagro, spinis, fude
Homo ecce, si foret nocens,
Scelus tulisset unus hic,
Inquit Pilatus, omnium.
Tunc excitata protinus
Insana clamat concio:
Hunc tolle, tolle, se patris
Summi fatentem filium.
Te Christe mũdus cum fremens
Vexat ministris in tuis,
Nostras manus tu contine,
Mentemq; & ora dirige.
Grati celebremus tua
Per omne tempus munera,
Nec pectori fida excidat
Oblivios a lenitas.
Te prædicemus in bonis,
Te deprecemur in malis:
In morte, vita, mens tuam
Alacris imploret fidem.

HYM.

HYMNUS XXXIV.

Christus in Prætorium reductus, de ortu suo interrogatur.

Psal. 2. Nunc Reges intelligite, erudimini qui judicatis terram.

Pro animositate.

Vnde, & quis esset, quo patre (gat:
Hærens pavensq; interro-
Nihil respondenti suam
Vanè objcit potentiam.
Cui Christus : Haud ul- la est, nisi
Solo potestas à DEO.
Quo protegente, inaniis
Inaniores sunt minæ.
Mũdi potestas maximis
In nos ruit cùm viribus,
Nocere Christe fac nihil
Vt possit imbecillibus.
Largire fortitudinem
Nullis movendâ machinis
Te non volete, unum quidê
Hostis pilum nec moverit.
Reges & ipsi nosse te,
Tuamq; discant gloriam,
Ad cujus olim singuli
Stabunt tribunal supplices

Christus ductus in Gabbatha, objectu Cæsarianæ potentiæ, à Præside occidendus militi traditur.

Psal. 22. Circumdederunt me vituli multi, tauri Basan circumvallaverunt me.

Pro bona conscientia.

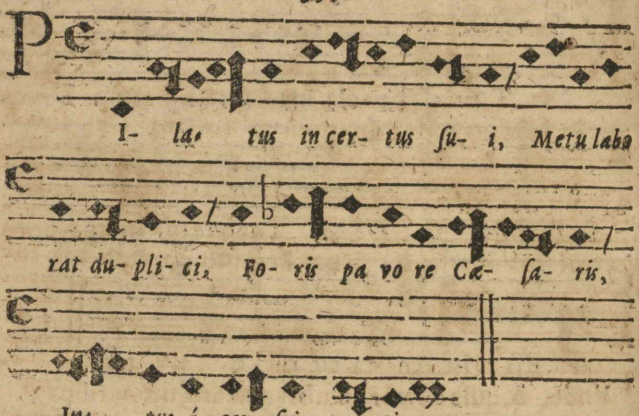

Quem, propter excusaverat
Integritatem sæpius,
Eum neci, fractus minis,
Nunc immerentem destinat.
Heu quid facis? te vindicem
Probo, sceleste judicem,
Vlt Cæsar esse: credere
Turbæ furentium fuge.
Nil obstet, impellente nos
Vulgo, tremorem, quin viam
Rectâ ambulemus: plus homo
Possit caducus ne Deo.
Quandò laborat veritas,
Pugnare simus strenui,
Vt labe turpi libera
Sit nostra conscientia.
Sin hæc quoq; angit plurima
Contaminata crimine,
Da sentiamus in tuo
Opem, levamen vulnere.

HYMNUS XXXVI.

Christus ductus in Calvariæ collem, inter latrones medius de gabalo suspenditur.

Ioan. 1. Ecce Agnus DEI, qui tollit peccata mundi.

Pro fidei incremento.

J2.

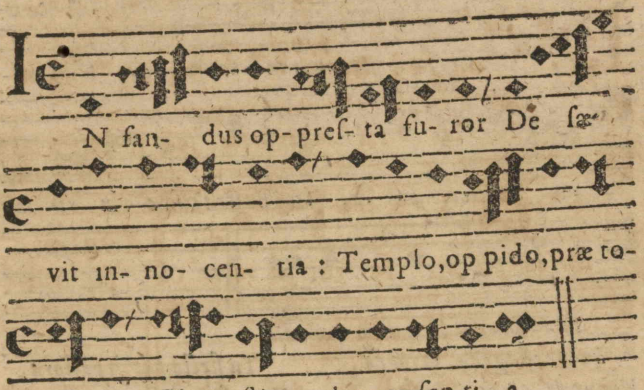

Cui post inerrabiles
Vexationes crux datur,
Ad publicum pœnæ locum
Tergo ferenda proprio,
Simplex Cyrenes advena
Manum coactus admovet:
Christus dolentes fœminas
Tristi admonet præsagio.
Vt celsa venit Golgatha,
Ligno trabili figitur
Inter latrones: omnium
Noxas ferens mortalium
Natura luget, aureus
Sol conditur, tellus tremit
Æther laborat: ferrea
Nihil moventur pectora.
Incomparabili tuæ
Laus sit Deus clementiæ,
Qui nostra per chari cru-
Delicta tollis filij. (cem

IESU

salute humana pendentis Heptalogus.

HYMNUS I. & in ordine XXXVII.

Luc. 23 *Pater remitte illis; non enim sciunt quid faciunt.*

Esa. 53. *Pro transgressioribus oravit.*

Pro peccatorum remissione.

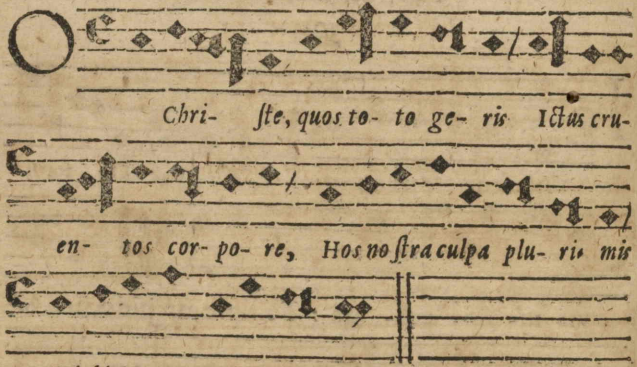

Sudor, flagella, verbera,
Harundo, clavi, lancea:
Sunt verba, facta, & abdita
Mei reatus crimina.

Ad te sacerdos optime,
Et arbiter sanctissime,
Fœdi venimus, supplices
Pacem, salutem poscimus.

Stigmenta purga, nos sacra
Patriq; commenda prece:
Te deprecante flebilis
Sumus repulsæ nescij.

Tu flecte patris pectora,
Ne nostra plectat crimina,
Oppone delictis tuam
Benignus innocentiam.

Acerba ferre, ignoscere
Injurijs, non lædere
Discamus, & mites tua
Per ingredi vestigia.

Vt filij summi Patris,
Christi secutores DEI,
Tandem beati gaudijs
Fruamur immortalibus.

Joan. 19. Mulier ecce filius tuus, ecce Mater tua.

Ioan. 13. Non reliquam vos orphanos.

Pro Ecclesiæ conservatione.

HYMNUS II.

Qui filiorum nos vocas
Fratrumq; dulci nomine,
Da caritatis vividam
Nobis tuæ scintillulam.

Cum mactat orbis ob tui
Professionem nominis,
Nos pastor ô fidissime
Oves relictas aspice.

De patris alti dextera
Vultu tuo nos assere:
Tuente cedunt te mala
Adversitatum nubila.

Committe fidis ac bonis
Tuum gregem pastoribus,
Qui sunt pares fidelibus
Affectione matribus.

Et nos sacrata cælici
Adure flamma Spiritus,
Illis ut observantia
Obtemperemus debita.

Vt te tua salvi fide,
Vero colamus pectore,
Nos donec ad prælucidam
Hinc evoces Ecclesiam.

Luc. 23. Amen dico tibi, hodiè mecum eris in Paradiso.

Ioan. 13. Pater qvos dediſti mihi, volo ut ubi ſum ego, & illi ſint mecum.

Pro vita æterna.

HYMNUS III.

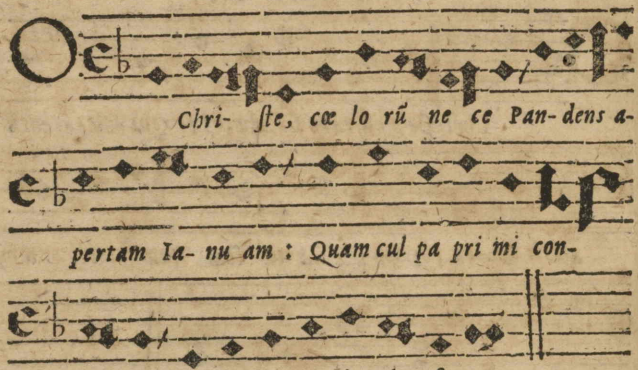

Ducens per illam tabido
Flentem latronem pectore,
Hora ſalutem qui tibi
Committit ultima ſuam.

Servator & dux inclite,
Mentes puſillas erige,
Sperent ut à te triſtribus
In omnibus ſolatium.

Dum gratiæ tempus datur,
Da pœnitere criminum:
Queis te die uno millies
Ingratitudo provocat.

Te noſtra hahente maximis
Luctamur è periculis:
Nec lex, nec horror inferus,
Damnare, quos tegis, poteſt.

Terrore mortis anxius
Quandò evolabit Spiritus
Noſtri memento, qui ſoli
Tenes ſuperna patrij.

Vivamus ut tecum domo
Lucente cunctis ſeculis,
Et cum beatis angelis
Tuam canamus gloriam.

Marc. 15. Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti?

Psal. 22. Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti?

Pro victoria tentationum.

HYMNUS IIII.

Imago mortis horrida
Dum te probrosæ territat:
Tristi quærela dum Deum,
Deserta mens, Deum vocat.

O victor invictissime,
Nos imbecilles sustine.
Ne flamma vexatam premat
Infernæ conscientiam.

Cùm pugnat in nos omnibus
Sensus malorum viribus,
Et criminum succumbere
Iam mens videtur ponderè.

Te stante pro nobis opem
Fac sentiamus patriam,
Dum fixa cordis est fides,
Nequit Deus relinquere

Virtute nos muni tua,
Infirma corda robora:
Est maximum cũ maximis
Certamen illud hostibus.

Vt libertatus grex tuas
Olim sonet victorias
Ductore te, ferens malis
Tot rapta tela Dæmoni.

Joan. 19. Sitio.

Psal. 69. Dederunt in escam meam fel, & in siti mea potaverunt me aceto.

Pro consolatione.

5.

Non lympha sedavit gravem
Salubris aut potus sitim:
Herba est amara, & mucidi
Porrecta vini spongia.

O liberator unice,
Tua sitisti qui cruce
Nostram salutem, gratias
Da nos referre debitas.

Acerba pro datis bonis
Cùm mundus offert pocula,
Immitte cordibus tuæ
Sitim piam clementiæ.

Explente te verbo tuo,
Solante Spiritu sacro,
Mel insuave, quod fuit
Fastidiosum, vertitur.

Servat tuam, da mutuam
Vicissim amandi te sitim,
Hanc incitet fides, alat
Spes, augeat dilectio.

Vt post caduca flebilis
Transacta vitæ tempora.
Bibamus in cælis tuæ
Nectar perenne gratiæ.

Joan. 19. Consummatum est.

Ebr. 10. Vna oblatione consummavit in perpetuum sanctificatos.

Pro fide.

6.

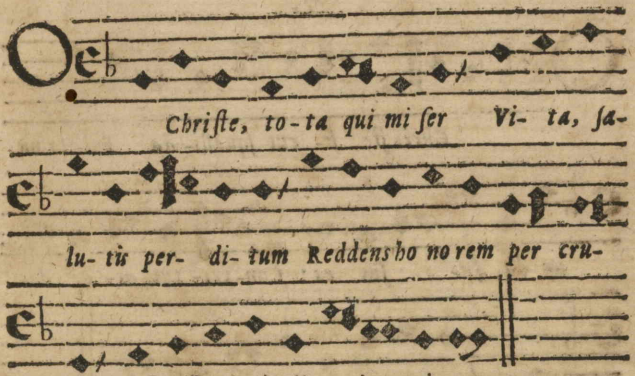

Exacta nunc sunt omnia,
Quæ per Prophetas prodita:
Lex mutit, infernus jacet,
Devicta mors, cœlum patet.
Placator ô mitissime
Da nos fide hæc prehendere,
Et facta gratis mentibus
Hæc obstupenda tollere.
Constans sit in te prosperis
Ac tristibus fiducia,
Humanaq; imbecillitas
Quod non potest, id persice.

Te sublevante, quidquid est
Vsquam molesti vincitur:
Lætusq; finis asperis
Contingit in periculis.
Ne nos misellos desere,
Nec ob reatus abÿce,
Quos eluisti proprij
Miro lavacro sanguinis.
Vt passionis ac necis
Tuæ, salubri munere
Ævi peracto termino
Omni fruamur seculo.

Luc. 24. Pater in manus tuas commendo Spiritum meum.

Psal. 31. In manus tuas commendo Spiritum meum, redemisti me Domine Deus veritatis.

Pro beata mortis hora.

7.

Lacer cruento corpore,
Sectusq; diro vulnere,
Committis in manus DEI
Parentis ægrum Spiritum.
Redemptor alme: me tuos
Prosterno supplex ad pedes,
O dulce mentis gaudium
Meis petitis annue.
Vt mortis in certamine,
Fiducia pari meum
Tradum in tuam custodiam
Vitæ fugacis Spiritum.
Servante te, de corpore
Abibo tutus, nec fores
Pavebo tristis inferas,
Nec mille pœnarum modos.
At redditus tua mihi
Die supremo gratia,
Ipse integer tecum integra
Florebo felix gloria.
Tuasq; laudes, & Patri
Sacriq; Spiritus canam,
Et infrequenti gestiens
Te prædicabo Ecclesiæ.

IESV CHRISTI CAPTI EXAGITATIONES.

I.

In palatio Caiphæ Pontificis maximi.

HYMNUS I. & in ordine.

XLIV.

CHRISTUS illusus.

Luc. 22. Viri qui tenebant IESVM, illudebant ei.

Pro custodia.

stium, A- bys- sus & quicquid tenet.

Inter ministros ebrios Vicem meam qui sustines,
Quid præsulũ te conspicor? Meis quærelis annue.
Latet quid illa dignitas Illusiones omnium
Choris tremenda cælicis? Spernã impiorũ, qui mihi
Hæc ipse plenus criminũ Ob nomen infesti tuum.
Perferre debebam probra: Fraudes struunt innoxio.

CHRISTUS conſputus.

Matth. 26. Inſpuerunt in faciem eius.

Pro patientia.

2.

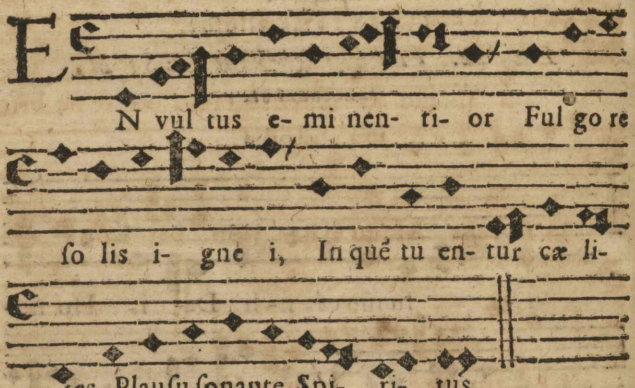

Ignotus, informis, malè
Turpatus à ſervis malis:
Fronte atq; mento ſordidum
Pus & ſaliva perfluit.
Hyſſopus ille ſit meus,
Quo Chriſte ſparſus abluar
Immundo ab omni, pro meis
Quod inquinate es ſordibus.
Vincam ferendo, quicquid eſt
Vſquam ferendum, neve ſim
Elingvis ad laudem tuam,
Aut ſurdus ad vocem, effice.

Christus velatus.

Mar. 14. Cæperunt obtegere faciem ejus.

Pro revelatione.

3.

Qui cæcus est, lucis facem
Negat videnti, & perpetrans
Opus tenebrarum, Deum
Se posse sperat fallere.

Adhuc obumbrant os tuum
Illi execrandi & perditi,
Qui Christe præponunt sua
Tuis laboribus bona.

Hos ne dolis bilingvibus
Quenquam prehendant, nosse da:
Tum blanda tu mihi exere
Viventi, cunti lumina.

Christus percussus.

Matth. 26. Colaphos ei imflixerunt, alij autem fudibus eum ceciderunt.

Pro restitutione.

4.

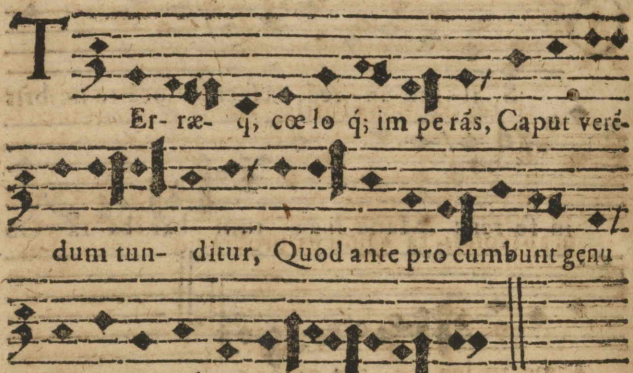

Pugnis procaces servuli,
Apparitores fascibus,
Plagis in unum omnes caput
Lascivientes sæviunt.
Has ferre plagas par erat
Meum hoc caput, quod à suo
Et conditore & principe
Defecit, in castra hostium.
Sed Christe submittens tuum
Caput furentum dexteris,
Miti favore in pristinum
Locas honoris me statum.

Christus interrogatus.

Luc. 22. Vaticinare, quis est qui te feriat, & alia multa conviciantes, jaciebant in eum.

Pro silentio.

5.

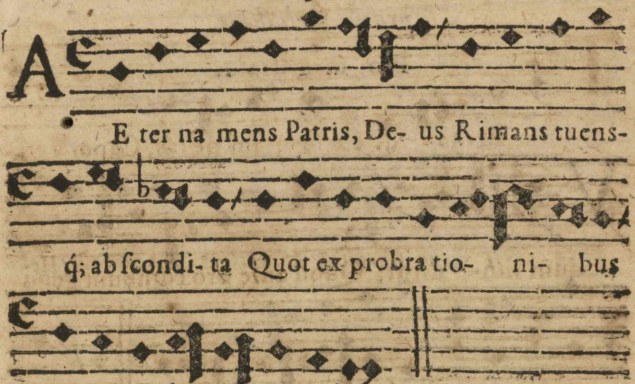

Non contumeliæ insciens,
Multiplicisq; verberis
Christus tacet, nec asperis
Quicquam refert ludibrijs.
Tu Christe lustrans omnium
Sedem & recessus pectorum,
Queis me, vides, potentior
Subsannet hostis vocibus.
Promissionibus tuis
Fisus, probroq; excelsior
Da te sequar, spe pertinax,
Et fortis in silentio.

II. exag.

In aula Herodis tetrarchæ Galilææ.

Christus contemptus.

Luc. 23. Herodes cum suo comitatu eum pro nihilo habuit.

Pro magistratu.

6.

Mendicus sit iste DEVS,
DEI *aut propheta, rex ait:*
Simplex quod inter Gnosticos,
Hoc ipsum in aula Christus est.
Inhunc ut observent diem
Te Christe reges impij,
Notum est; ministris nam tuis
Nil orbe toto vilius.
At tu magistratum pium
Largire regnis, oppidis
Qui te colat: te gaudeat
In aula, in urbe, hospite.

Christus irrisus.

Luc. 23. Herodes cum suo agmine, ei illusit.

Pro sagacitate.

7.

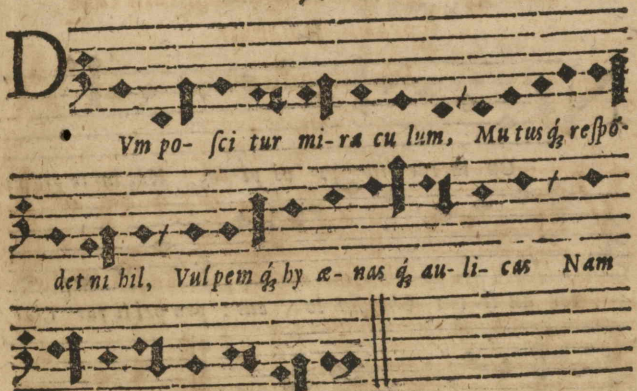

Incessitur dicteriis
A nobile & satellite,
Exploditur q3 sibilis
A servulis & milite.
Da Christe aperta lumina,
Tuos ut hostes noverim.
Commune cum q3 eis nihil
Vllo mihi sit tempore.
Non sermo, non commercium,
Non ulla vitæ munera:
Spernit Deum, qui cum Dei
Vivit libenter hostibus.

Christus amictus sindone 3.

Luc. 23. Herodes amictum veste splendida, remisit ad Pilatum.

Pro innocentia.

8.

Hinc palla, mentito ut genus
Regis, dabatur byssina:
Te Christe tractat sic homo,
Cui sceptra das, cui purpuram.
O me impium, qui causa sum
Tanti doloris: sed tua
Fulto fide, da gratiam
Ævum integrum decurrere.
Ne flectar à te devius,
Tuáq; dextra excidam:
Ut veste splendens candida
Tuam ante vultum gestiam.

III. exag.

In Prætorio Pilati Præsidis Romani.

Christus indutus purpura.

Mar. 15. Milites abduxerunt eum intrò in atrium, quod est prætorium, & convocant totam cohortem, & induunt eum purpura.

Pro mundatione.

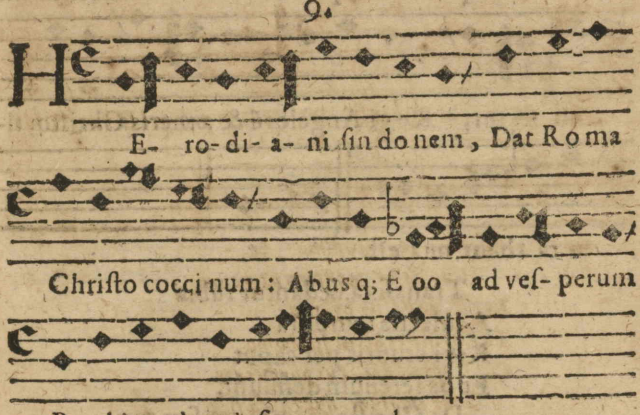

Rex hic re de mit sin- gu los.
A tauro obœso incurritur Peccata, queis læsus, mea
Et dente vulpis motsus est: Vincunt rubentē muricem.
Inter feroces jam lupos Grandi fatiscunt vulnere
Imbellis agnus carpitur. Artus, salutis nulla spes,
Rex sume regū, insignib. Ni puriorem candida
Ornate pro me regijs, Reddas coloratum nive.

Christus gestans coronam spineam.

Ioan 19. *Milites plectentes coronam è spinis, imposuerunt capiti eius.*

Pro corona.

IO.

Transfixa fædantur rubis
Aculeatis tempora,
Rivi cruoris per caput
Et os serenum defluunt.
Da Christe membrum sim tuæ
Semper virens Ecclesiæ,
Et te sequar per grandia
Læto gradu pericula.
Feram salutis cassidem,
Conumq; fulgentis spei,
Beatus olim ut induar
Tuæ corona gloriæ.

LIV.

Christus tenens harundinem.

Matth. 27. Dederunt harundinem in dexteram ejus.

Pro defensione.

II.

Ge stat palustrẽ harũdinem.

Rex Christus est, ut pernegent
Quotquot tyranni & præsules:
Sed nulla pompa, nulla vis
Sectatur illum splendida.

Hoc Christe regnum qui dolo
Auferre & armis cogitant,
Frenans gravi calca pede,
Virgaq; cæde ferrea.

At virga fortitudinis
Tuæ inter hostes floreat,
Vniq; credentem tibi
Dulci sub umbra me tegat.

LV.

Christus geniculatione irrisus.

Matth. 27. Genu flexo ante eum, illudebant ei.

Pro constantia.

12.

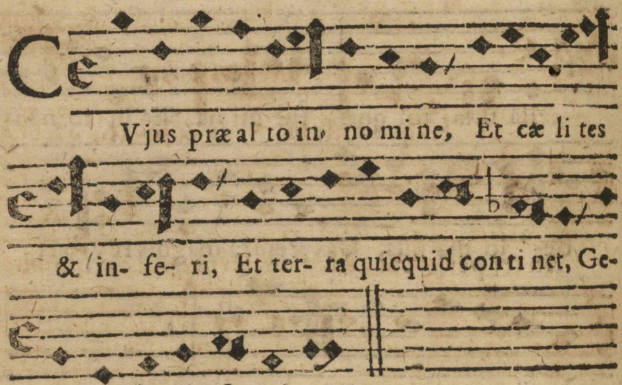

Nunc à prophano milite
Vt vir prophanus temnitur,
Cohorsq; multa vellicans
Insultat impudentia.
Qui gestu, & ore, & carmine
Colendus es, da te colam,
Sublime nomen & tuum
Et gestu, & ore, & carmine.
Nec Christe præter te, genu
Flectam cuiquam, nec canam
Præter nomen tuum: mihi
Sis vox, honos, & barbitos.

Christus adoratione subsannatus.

Mar. 15. Summissis genibus adorabant illum.

Pro vero cultu.

13.

Locis a gunt hy po- cri- tæ:
Te Christe clamant, milleq́;
Jacent ad aras cernui:
Hostes tui sed nominis,
Puræq́; sunt Ecclesiæ.
Hoc absit à me, & à domo
Mea precor, ne te meum,
Passum meis pro noxijs,
Fictis adorem cultibus.
In veritate & Spiritu
Litem sacrato nomini
Preces, & oris offeram
Gratæq́; mentis hostias.

LVII.

Christus per ludibrium rex salutatus.

Matth. 27. Illudebant ei dicentes: Ave rex Iudæorum.

Pro cognitione Dei.

14.

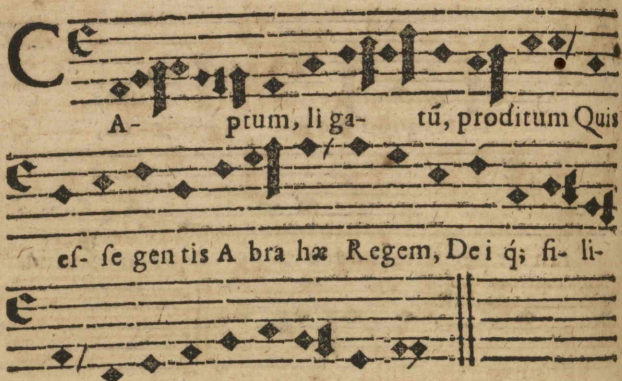

um hūc sempiter nū cre de ret.

Rider, salutat, percutit
Pium verecundum, probum
Miles: nec ullum injuriæ
Omittit audacis genus.
O Christe muta torpidi
Durum stuporem pectoris,
Natum Dei, & regem meum
Tua invocem te gratia.
Nec illa turpis spretaq;
Imago territum avocet,
Quo prædicem minus tuæ
Potentiæ efficatiam.

LVIII.

Christus in chlamide ostensus populo cruentatus.

Ioan. 19. Exivit Iesus foras, gestans Coronam spineam & vestem purpuream: & dicit ei Pilatus: Ecce homo.

Pro vera meditatione.

15.

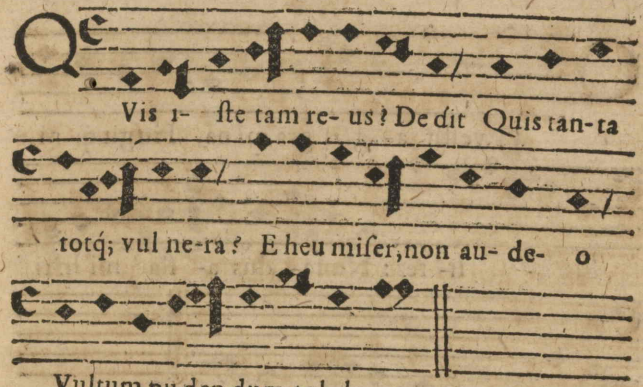

Vultum pudendum tollere.
Testatur intus mens rea,
Et conscientiæ tremor,
Me vulnerasse propria
Meum redemptorem manu.
O parce Christe, nec scelus
Pravum fatentem respue:
Inhæreat semper meo
Vox illa scripta pectori.
Homo ecce, cui nullus decor
Frontis, nec oris dignitas,
Ne spes salutis concidat,
Mœsto tibi producitur.

Christus nudatus.

Marc. 15. Exuerunt eum purpura, induerunt́q; vestimentis propriis.

Pro indumento gratiæ.

16.

Post vestis & non unius
Libidinosam copiam,
Textum puellæ redditur
Parentis inconsutile.
Nudusq́; egensq́; Christe sum
Per me bonorum: cumq; me
Primi parentes insuper
Nudum reliquerint tibi.
Tu Spiritu tuo indue,
Agniq́; vesti tegmine:
Non arboris ficulneæ
Ramus nocentem texerit.

IESV CHR. CRVCI AFFIXI EXAGITATIONES.

Christus in monte Calvariæ ab omnibus omnium ordinum hominib. contemptus.

I.

A summa dignitate præditus.

Christus exagitatus à principibus Sacerdotum.

Luc. 23. *Deridebant eum principes, dicentes: Alios servavit, servet semetipsum, si hic est ille Christus, ille* DEI *electus.*

Pro notitia Christi.

17.

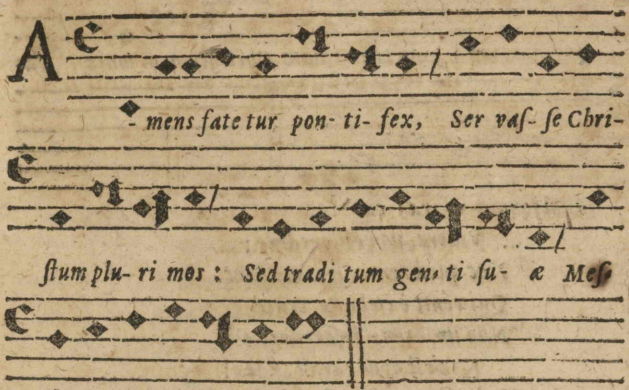

Quid ergo tot miracula
Num vana censes invide?
Nemo evocavit quàm Deus
Resuscitatum Lazarum.
Dilecte patris maximi
Electe gentis perditæ,

Te nemo scit, quem non sacer
Ducit docetq; Spiritus.
Tu solus illa victima
Mactata primo à seculo
O Christe, sis mihi via,
Et lumen, & scientia.

LXI.

Christus exagitatus à Scribis seu Doctoribus.

Mar. 15. Illudentes ei Scribæ, dicebant: Servavit alios, semet ipsum non potest: Si ille Rex Israel, descendat modò de cruce, ut videamus & credamus ei.

Pro incremento fidei.

18.

Videre, non est credere:
Nec quod tenes, speras adhuc.
Qui vénit è cœlo, à cruce
Non impotens descendere est.
Non est opus carnis, fides:
Subjecta nec spes sensui est,
Fidemq; spemq; vividam
Tu Christe ale, & corrobora.
Verbi tui fundamine,
Rerumq; certitudine,
Constans fides, invicta spes
Nitatur omni tempore.

LXII.

Christus exagitatus à senioribus seu Magistratu.

Matth. 27. Principes Sacerdotum illudentes cum Scribis & Senioribus dicebant: Confidit in DEO, *liberet nunc, si vult, eum, dixit enim: Filius* DEI *sum.*

Pro adoptione.

19.

Patre à malo rarò boni
Proseminantur liberi:
Qualis sacerdos, scribaq;,
Sic multitudo est relliqua.
Qui nos adoptasti Deus
In filios, per Filium,
In me paterna sis precor
Dilectione perpetim.
Nec cesset unqvam debita
In te vicissim charitas.
Qui fidit in te, numine
Præsente liberabitur.

II. exagita:

A promiscua plebe, & multitudine universa.

Christus exagitatus à prætereuntibus.

Mar. 15. Prætereuntes conviciabantur ei, moventes q; capita sua dicebant: Vah, tu ille, qui demolíris templum, & rursus in triduo extruis: Serva temet ipsum: Si DEI filius es, descende de cruce.

Pro tolerantia.

20.

Heu me, quot in caput tuũ Pœnas Ebræe congeris, In te lues & in tuis Quas clade tetra liberis. Afflictus in te conspicer, Vexatus à te pendeam,

O Christe, nec frágat meam Vlla æquitatem diritas. Cum nulla consolatio, Aut spes relicto ostenditur, Te spem meam, & solatiũ, Victoriamq; concinam.

Christus exagitatus à spectatoribus.

Matt. 27. Quidam illic astantium dicebant: Ecce Eliam vocat iste: sine videamus, an veniat Elias liberaturus eum.

Pro auxilio.

21.

Clamat patri su spi- ri- is.
Portenta ridet cæca plebs,
Sannisq; questus excipit,
Dictisq; pectus anxij
Dilancinat mordacibus.
Pati est acerbum, vulnus est
Rideri & angi maximum,
Da Christe inexpugnabile
Robur molesta vincere.
Immittitur cùm vulneri
Vngvis, dolorem mitiga:
Cum pondus oppresso additur,
Bonus laborem subleva.

Christus exagitatus à militibus.

Luc. 23. Illudebant ei milites, dicentes: Si tu Rex es ille Iudæorum, serva teipsum.

Pro conversione.

22.

Rex verus ille, nec modò
Gentis suæ, sed omnium
Qui militabunt arduis
Toto orbe sub stipendijs.
O Christe membris qui tuis
Stulto graves sunt impetu,
Et inscientes in sacram
Proterviunt Ecclesiam.
Sancti sequaces flaminis
Ad verum ovile congrega,
Psitta & tuum fidelibus
Bibant aventes auribus.

CHRISTUS exagitatus à Lictore.

Matth. 27. Vnus ex eis accurrens, cùm acceptam ſpongiam impleſſet aceto, impoſuit harundini, & porrigebat ei, vt biberet.

Pro levamine.

23.

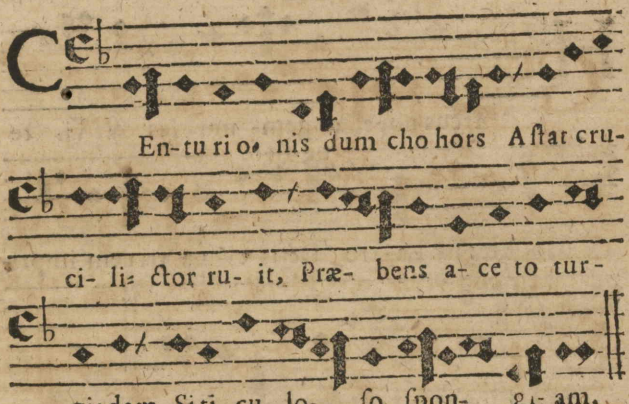

Hoc reſtat vnum ſcilicet,
Amara Chriſto potio
Vt porrigatur, omnibus
Exhauſto & ægro viribus.
Si quod malum mihi imminet,
Anguſtiæq; deprimunt,
Perfunde triſtem nectare
Vitæ, & ſalutis balſamo.
Hoc nectar eſt, hoc balſamum,
Aufert quod horrorem necis:
Quod jam pater clemens Deus
Morte eſt ſequeſtra filij.

Christus exagitatus à Latrone 9.

Luc. 23. Vnus ex maleficis qui erant suspensi, conuicia ei faciebat, dicens: Si tu es Christus ille, temetipsum & nos serva.

Pro felici exitu.

24.

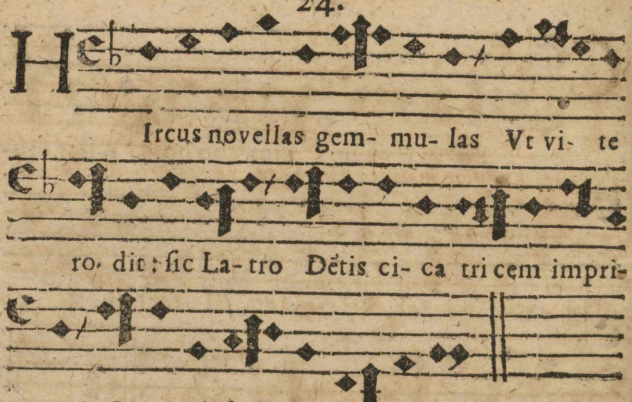

mit, Lingvaq; bellum con ci- et.

Christi heu miser potentiam
Fractamq; inermemq; æstimat,
A quo audit insvetus suum
Statim beari complicem.
Quando imminet novissimus
Ævi ruentis terminus,
Succincta mens tranquillaq;
Verbo quiescat in Dei.
Sum lotus undis, sum sacro
Pastus cruore & corpore:
In hac fide ponam meum
Christi favore Spiritum.

IESV CHR. EXAGITATI
vulnera.

Tergum Christi loris cæsum.

Ioan. 19. Prehendit Pilatus IESVM & flagellavit.

25.

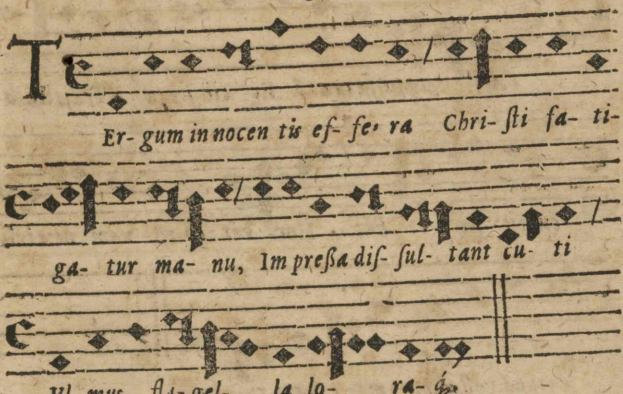

Quæ virgeo mundo obruit
Rerum creatorem omnium,
Cur non ſtupore militis
Eſt arefacta dextera?
Hæc terga ſcinduntur meis
Tanto impetu pronoxiis:
Mihi quies ut ſit, tibi
Non Chriſte reſpiratio eſt.

Me perditum, qui gratiis
Sum concinendis ſegnior:
Tu me move, tu me excita
Vivi vigoris flamine.
Cùm verſor atrati in modum
Accurvus, æger, turbinis,
Vireſcat imbellis mea,
Virtus tuo de vulnere.

Caput Christi spinis coronatum

Mar. 15. Imponunt ei plexam Coronam spineam.

26.

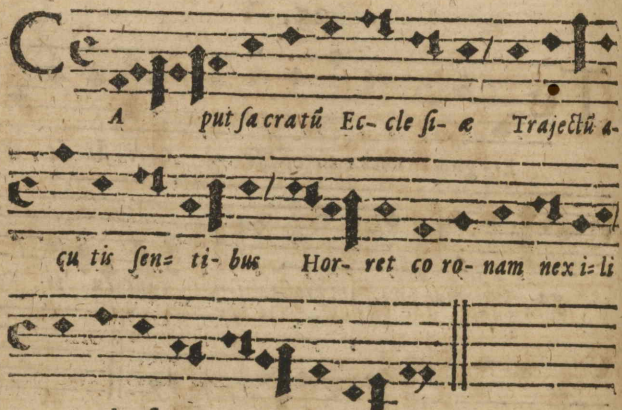

Quo frons coruſca, quo die
Sereniora tempora?
Quo mala ceſſit, oraq;
Candore cœli lactea.
Splendoris humani nihil
Heu noſco in iſtis vultibus:
Rubra vnde dimanant, brevis
Torrentis inſtar, flumina.

O Chriſte, qui non durus es
Prece invocari ſedula,
Non obſeratis ſupplices
Admitte voces auribus.
Pro qua cruentaris, ſacre
Caput manens Eccleſiæ:
Averte quæ templis mala
Momenta, patriæ mala.

Corpus CHRISTI veste detracta, renovatisq; vulnerum cruciatibus afflictum.

Matth. 26. Exuerunt eum chlamyde, & induerunt vestimentis propriis.

27.

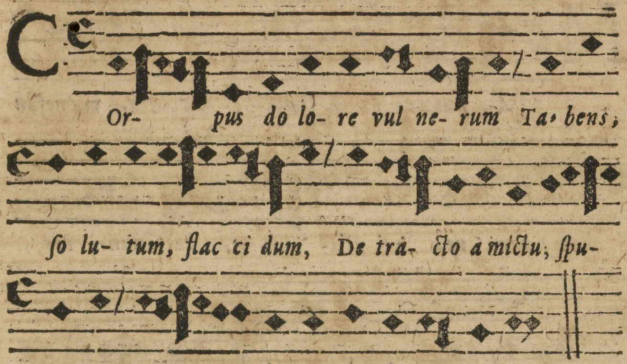

Hæc massa carnis terreæ
Corpusq; damnatum necis,
Mundanda, servanda unius
Christi fuêre sanguine.

Ponit peregrinam, suam
Vestem resumit: scilicet
Mortale ponens, denuò
Virtute surget propria.

O Christe sananti tibi
Morbũ omnem, & ægrimoniam;
Credam usq; & usq;, nec sequar
Curas caducas lubricus.

Te munerer casta prece,
Te laude digna prosequar:
Tibi ore, plectro, tibia
Carmen sonorum dividam.

Manus ac pedes Christi clavis ferreis trajecti.

Psal. 22. Perfoderunt manus meas, & pedes meos.

28.

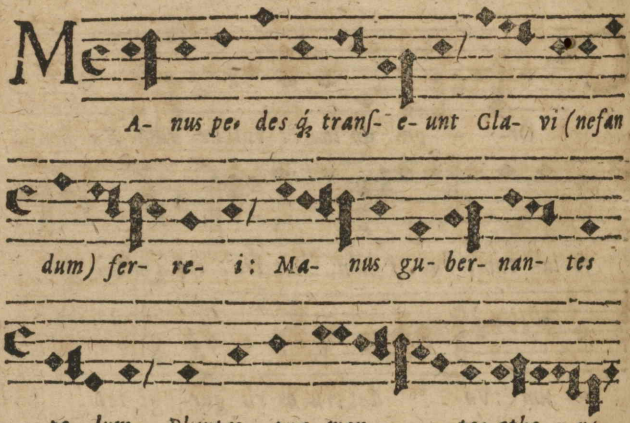

Nec impij nunc sanius
In membra bachantur DEI,
Quæ flamma, & unda & ensibus
Centumq; pœnis hauriunt.

Tu Christe solus conscius
Illis, malorum immunibus,
Quot quæve cultores, tui
Ferant fideles nominis.

Deprœliare propijs
Membris, in hostes turbinem
Irasq; verte: tum sacro
Ne paupera me Spiritu.

Patrare veloces malum
Meæ manus, mei pedes:
Via his, & illis ansa sis
Errore ne te deserant.

Latus Christi hasta transfixum.

Iohan. 19. Militum vnus Latus ejus lancea fixit, & effluxit inde sangvis & aqva.

29.

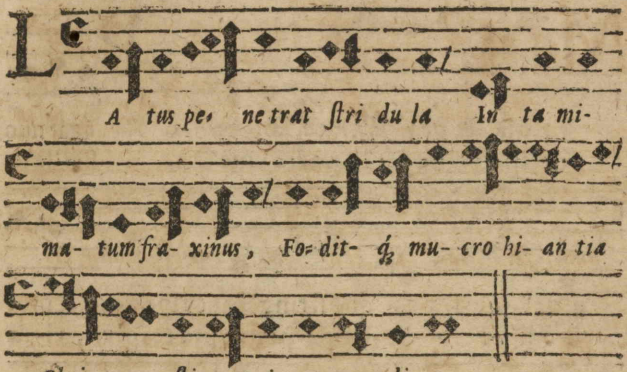

Rivus cruoris atq; aqvæ
Erumpit inde limpidus:
Cruor pians mundi nefas,
Et unda purgans crimina.

Manu notatum me DEVS
Novit Pater: fixum intimo
Fert corde Christus: Spiritus
Sanctus juvat suspiriis.

Tali fide elatum, & tuis
Inambulantem semitis
Heroa, tandem præmiis
Clarabis immortalibus.

Sim talis Heros, ut dies
Qvandò illa magna luxerit,
Tecum evolem ad cœlestia
O Christe vitæ gaudia.

DE LANCEA DOMINI

Sequentia.

O di er næ fe- ſtum lucis eſt ſo lenne vi-
De can te m9 lau des e- i, quę trãsfixit vi-

tæ du cis pro victri ce lan ce- a. ãgat nũc
tæ ſpe i hæc ſa lu tis ſra- me- a. Pſalle il-

u ter- q; ſex us quę ſtringebat culpę nex9, & mor
li qui re ſol vit culpã pœnæ pro te ſolvit, vi- tæ

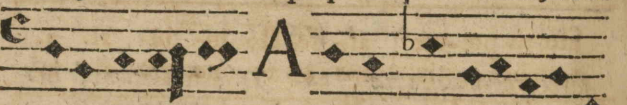

tis an gu ſti a. Ve ferrum tri ũpha le,
dãs re me di- a. Fœ cum da ta cum cruore,

in trans pect9 tu vi ta le cœli pãdis o- ſti a.
fe lix ha ſta, nos, a mo re per te fixi ſau- ci- a.

Florens

Lorens cruor quẽ fuderunt artus Chriſti
Fu-ſa per te & ri- ga- ta, & per cla vos

quos fo-de-runt cla- vo-rum fix-o ri- a.
ſo- li da- ta no- ſtra ſint præ cor di a.

Al-ve le ſu Naza re ne, Tu pro no- bis
Pla ca pa trẽ Ma je ſta tis, ut in æ- vum

mortis pœ-næ af- fe- ctꝰ in- ju- ri- a.
cum be- a- tis nos co ro- net glo- ri- a.

A- MEN.

De humiliatione CHRISTI

Sequentia.

bera,

be ra, co lum na & co ro- na ſunt dul cis con-

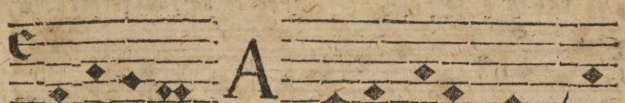

tem-plati- o. Ve IESV Naza re ne, Cha-

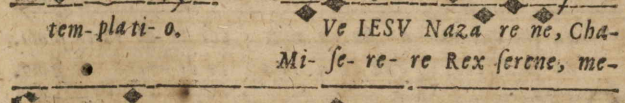

Mi- ſe- re- re Rex ſerene, me-

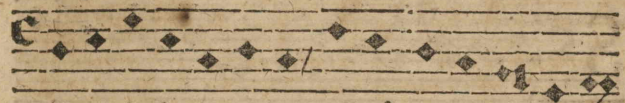

ri ta tis fons a mænæ, ef- flu ens lar gi flu- è.
mo ra tum tuæ pœ næ mor- tis q̃ a maris ſi mæ.

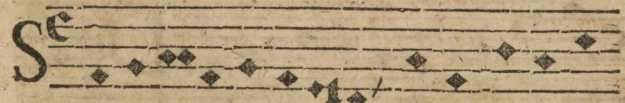

Al ve ca- put in cli na tum, de ſpecti vè co-
A ve cor- pus fla gel- la tum, circum qua q̃ cru-

ro na tum, ſpi nis in fi de li um, Al vè be-
en ta tum, noſtrum propter vitium. O cor po-

a ta fa- ci- es, quæ turpiter con ſpu tu es, ſubdi-
ris nu da- ti- o, Ie ſu Chri ſti cla- va ti o, pati-

A
ta ver be ri bus. Ve dex tra Ie- ſu ma nus,
ens in o- mni bus. Per te da tur ut vin ca mus,
cu jus vul nus a- do ra mus cor de de vo tis ſi mo.
ho- ſtes tres, & gau de a- mus in di -e no vis ſi mo.
S
Al ve ma nus læ va Chri ſti, per fo ra ta quæ
Et vos pe des cru ci fi- xi, cla vo jun- cti, li-
D
fu- i- ſti pro pec ca to po- pu li. Vlce vul-
gno fi- xi, ut ſal- va ren tur miſeri. Per quod ſu
nus la te ra- le a- ve, ſal ve, gaude, va- le, factũ
mus li be ra= ti, e- mun da ti à pec= ca ti crimi-
Q
mi- li- tis lan= ce- a. Vi paſ- ſus es hæc omnia
nũ- q̃ ma- cu- la.

a, & a- li- a quã plurima, con do na noſtra crimina
Int Ie- ſu DEI fi li- o de- cus, ho nor, laus glo
ri- a magna, virtus maxima, & gratiarum a- cti- o.
R- gò nunc cru ci fi- xe ſup- pli- ca- mus per
ob nixè tu um ut mar ty- ri um pro no bis ſa-
tis fi- at DE- O Pa tri qui con fe= rat te cum nobis
gaudi um. A- MEN.

DE QVINQ; VULNERIBUS

Christi Sequentia.

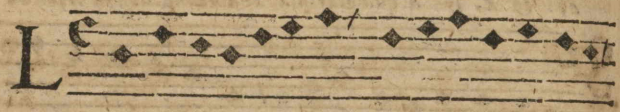

Aus sit Regi gloriæ, cu-jus rote gra-ti æ
In cantum læ ti ti æ. cœlestis mi-li ti æ

totus orbis ir- ri- ga tur B honorē Sal-
chor⁹ omnis connectatur. Ig-nis divini

vatoris vulnerum atq; cru o ris ju bi-lat Ec-
fervoris cor in flamē laudatoris in magni fi-

cle- si a. Itis Agn⁹ iñolatur, pro ca-
cen- ti- a.

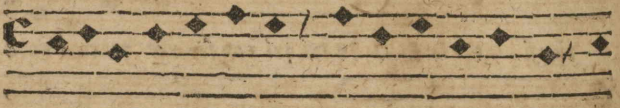

pti vo li be rē da tur, sto la pri ma da tur; an-

nulatur

nu la tur: cal- ce a tur in Patris con- vi vi- o.

E Ia pa nis An ge lo rum in ſplẽdoríb. ſã-

ctorum: ſuma co pia bo no rum. Ra

vulnerum tu o- rum pro cõmiſſis peccatorum

clamẽt ante patris forum. P- pro bri is ſa-

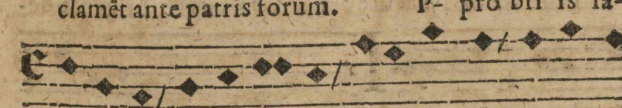

tu ra tus: fla- gel la tus: lan- ce atus in crucis

pa- ti bu lo. Iris ſpinis coronatus: Inter

nequá deputatus : potu fel le o ci ba tus : loca-

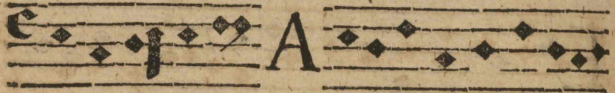

ris in tu-mu- lo. Vctor vi tæ nõ in vi tè pa-

te ris ; ſed ut ſopitæ ſint Adæ viæ fel li tæ, ſub

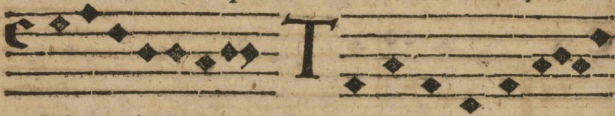

qnib. proles moritur. E ſur gente ſit repête lux

in te ne bris jacente : ſol coruſcus te fulgente de-

ſperatis oritur. N hoc feſto te laudantes: tuis

plagis hymnizantes : Deum verum adorantes, pio

vultu

P
vultu re ſpi ce. Er hoc ma- re navigãtes
duc ad portum remigantes cœ li, te deſi de ran-
tes, nec redem ptos de ſpi- ce.
A- MEN.

HYMNI.

Ad horas Canonicas.

Ad Primam.

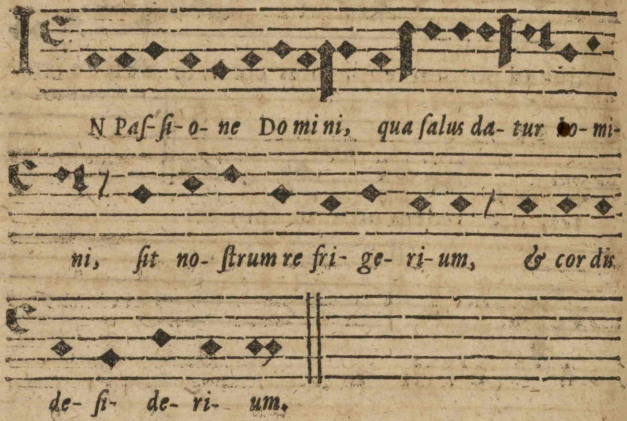

Portemus in memoria
Pœnas & tot opprobria
Chriſti coronam ſpineam,
Crucem, clavos & lanceam.
Et plagas ſacratiſſimas,
Omni laude digniſſimas:
Acetum, fel, arundinem,
Mortis amaritudinem.
Hæc omnia nos ſatient
Et dulciter inebrient:
Nos repleant virtutibus
Et glorioſis fructibus.
Te crucifixum colimus,
Te toto corde poſcimus,
Vt nos ſanctorum cœtibus
Conjungas in cœleſtibus.
Laus, honor Chriſto vendito
Et ſine cauſa prodito
Paſſo mortem pro populo
In aſpero Patibulo.

Ad Tertiam.

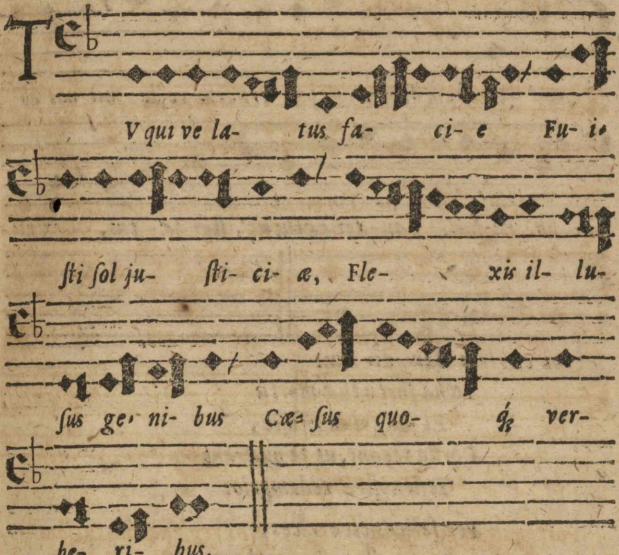

Te petimus attentius
Vt sis nobis propitius?
Et per tuam clementiam
Perducas nos ad gloriam.

Laus honor Christo vendito,
Et sine causa prodito:
Passo mortem pro populo
In aspero patibulo.

Ad Sextam.

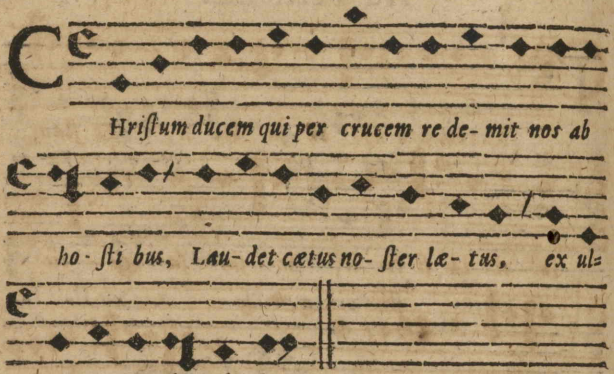

Pœna fortis tuæ mortis
Et ſangvinis effuſio,
Corda terant, ut te quærant
Ieſu noſtra redemptio.

Per felices cicatrices,
Sputa, flagella, verbera:
Nobis grata ſint collata
Æterna Chriſti munera.

Noſtrum tangat cor ut plangat,
Tuorum ſangvis vulnerum,
In quo toti ſumus loti
Conditor alme ſyderum.

Paſſionis tuæ donis
Salvator nos inebria,
Qua fidelis dare velis
Beata nobis gaudia.

Ad Nonam.

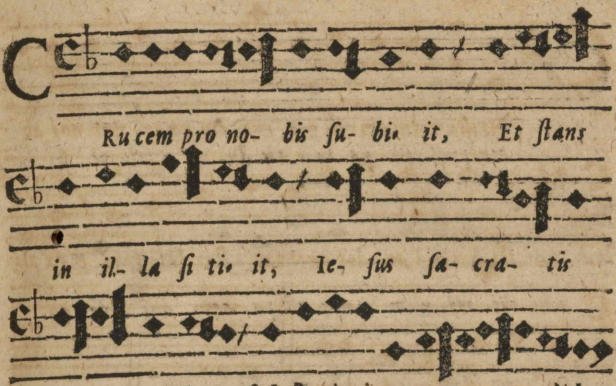

Honor & benedictio
Sit crucifixo filio
Qui nos ſuo ſupplicio
Redemit ab exilio.

Beata Chriſti paſſio
Sit noſtra liberatio,
Vt per hanc nobis gaudia
Parata ſint cæleſtia.

Gloria Chriſto Domino,
Qui pendens in patibulo,
Clamans emiſit Spiritum,
Mundumq; ſalvans perditum.

Hymnus ad Vesperas.

In flagellis potum fellis
Bibisti amarissimè
Pro peccatis perpetratis
Æterne rex altissime.

In amara crucis ara
Fudisti rivos sangvinis,
IESV digne Rex benigne,
Consors paterni luminis.

Nostræ genti recolenti
Tuæ mortis supplicium,
Da virtutem & salutem
IESV redemptor omnium,

Sangvis Christi qui fuisti
Peremptor hostis invidi,
Fac secure nos venire
Ad cænam agni providi.

Alius ad Vesperas.

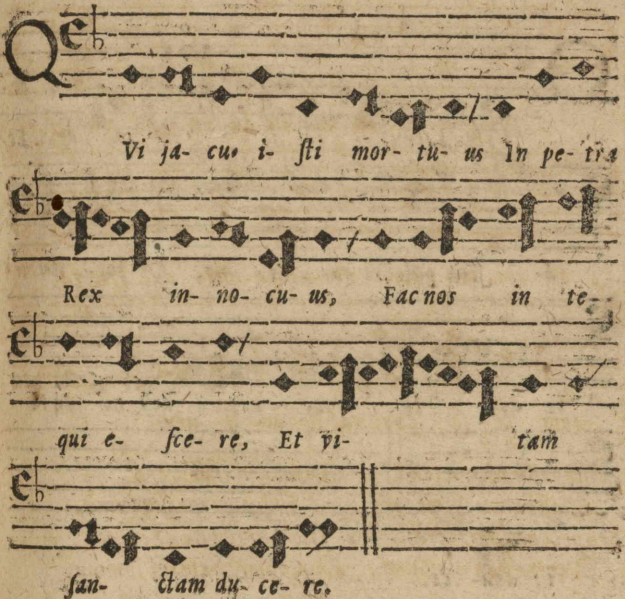

Succurre nobis Domine,
Quos redemisti sangvine,
Et duce nos ad suavia
Æterna lucis gaudia.

Laus honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo
In aspero patibulo.

HYMNUS.

Qui dat creatis spiritum,
Vitamq; donat mortuis,
Expendit in ligno manus
Inter latrones mortem.
Nostro ille læsus scilicet
Et vulneratus vulnere:
Peccata quæ non fecerat,
Servaret ut nos, pertulit.

Agnus levatur stipite,
Pro noxijs innoxius
Hæc sola grata pro reis
Deo parenti victima.
O Christe noster, in crucis
Oblatus ara, Pontifex:
Qui morte mortem permeans
Mortis tyrannum destruis.

Ad te perennis currimus
Thronum paratum gratiæ,
Patrata nobis crimina
Oblivione contere.

Per te queamus vincere
Hostem salutis dæmonem,
Et omne carnis lubricum,
Ac triste mundi gaudium.

Votis gementum porrige,
Distenta ligno brachia,
Preces & ad nostras caput
Tabo reclina lividum.

Tu vita, consolatio,
Robur, salus, redemptio,
Tibi, & Parenti, & Flamini
Sacro, canatur gloria.

HYMNVS.

Ad horas Canonicas post matutinas & laudes.

Post Primam.

Hora prima perfidis captus præsentatur,
Falsis testimonijs justus accusatur,
A lapis affligitur, & colaphizatur,
Sputis ejus facies tota sordidatur.

Post Tertiam.

Hora Christus tertia dirè flagellatur

Et indutus purpura, ſpinis coronatur,
Crucifigi patitur, quod mox demandatur,
Crux ad locum Golgatha ſibi ferre datur.

Poſt Sextam.

Hora Sexta patiens cruci applicatur,
Et extenſis manibus cruci conclavatur,
Cum aceto ſitiens felleq́; potatur,
A latrone redimens mundum blaſphematur.

Poſt Nonam.

Hora Nona moriens Heli vocitavit
Et commendans animam Patri, expiravit;
Latus eius lancea miles perforavit,
Hinc terra contremuit, ſol ſe obſcuravit.

Poſt Veſperas.

De cruce deponitur hora veſperarum
Mos velut id docuit Iſraelitarum,
Vt ſuos redimeret à pœnis tortorum
Deſcendens ad inferos fregit portas horum.

Poſt Completorium.

Hora completorij ſepulturæ datur,
Corpus ejus Syndone munda circumdatur,
Monumenti oſtium cum ſaxo ſignatur,
Milites cuſtodiunt, ne fortim tollatur.

NOTA.

Vetuſtiſſimum quorundam Patrum dictum de horis Canonicis.

Hæc sunt septenis propter quæ psallimus horis.
Matutina ligat Christum, qui crimina purgat.
Prima replet sputis, causſam dat Tertia mortis.
Sexta cruci nectit; Latus eius Nona bipertit.
Vespera deponit, tumulo completa reponit.

GRATIARUM ACTIO
Pro amaræ Christi Passionis commemoratione.

Horas istas canimus tibi Iesu bone,
Mortem nostram destruens crucis in agone,
Vitam surgens repara obruto Dracone,
Fac nos dignos effici tua passione.
Eam des veraciter corde teneamus
Et eam fideliter fletu recolamus,
Vt compuncti jugiter tecum consurgamus,
Et in cœlo pariter tibi convivamus.
AMEN.

HYMNUS.

Salva Redemptor plasma tuum nobile
Signatum sancto vultus tui lumine,
Nec lacerari sinas fraude Dæmonum,
Propter quod magnum exolvisti precium.
Dole captivos esse tuos famulos,
Absolve reos, compeditos erige,
Et quos cruore redemisti proprio
Rex bone, tecum fac gaudere perpetim.
Sit tibi Christe benedicte Domine
Gloria, virtus, honor & imperium,
Vna cum Patre, sanctoq; Paracleto,
Cum quibus regnas Deus ante secula.

G3

THRENODIA

Ad Filium Dei.

I.

Pro remissione peccatorum.

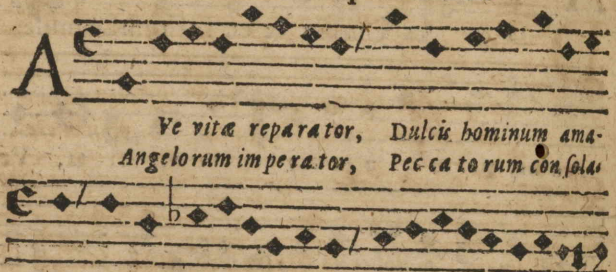

Esse

Esse mi-hi a li-e nus Qui es ve ri ta te ple-nus.
Confer vitæ sani ta tem, Et da morum ho nesta-tem.

A pec-ca ta me vi-ta-re, Et qvod bo num
In-ter na-tos mu-lie rum O-mnium cre-

ct amare: O dul ce do spi ri ta lis, Nūq̄ fuit nec est
ator rerum, Te e le git redemptorem, Vt servares pecca-

ta-lis. Sāgvis tuus cūcta tergat, ne inferno me demer-
to-rem. Pro me patrem interpella, Vt me salvet à procel-

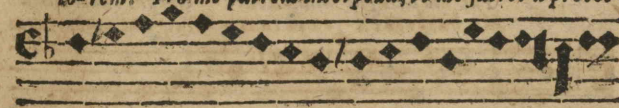

gat: E ja ro sa si ne spina, Pec ca to rum medi ci-na.
la, Hujus mundi tam immūdi, Cujus fluctus furibundi.

M ni parte me impingunt, Et peccati Zona strin-
Vita rerum mundanarum, At-q; salus a ni ma-

gunt: Christe Fili summi. Patris Miserere tui fra- tri.
rum, Te nunc precor licet reus Miserere mei Deus.

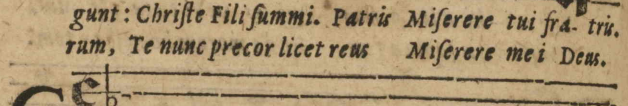

CHristе mi se re re me- i, Mi se re re Fi- li
Tu pec ca ta de le me- a Et cor mundum in me

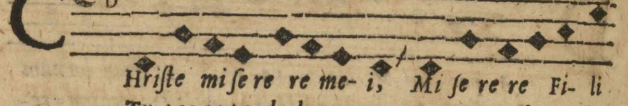

De i, Mi sere re mi se ra tor, Quia verè sum peccator.
cre a, Da spem firmã, fidẽ rectã Charitatemq́, perfectam

T con ce de finem bonum, Quod est super ône do
Fac me di gnè manducare Corpus tuum saluta-

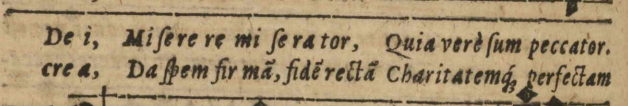

num, Vt in corde sic compungar, Ac cœlicolis con jun gat.
re: Ira tua me non gravet, Sangvis tuus sic me lavet.

EXtra corpus & in cor-de, A peccatis & à sor-
A te datus mihi custos- Qvi det locum inter jus

de Vt dum hora inſtat mortis Angelus tum adſit fortis.
ſtos, Mors dū carnē meā frāgat, Mors ſecūda me nō tāgat

Licet caro com putre ſcat, Spiritus in te qui-

eſcat, Vt dū ſurgam te viſurus, ſemper tecum ſim man-

ſurus, A te nunqvā receßurus, Et te ſemper

lau-daturus, A- MEN.

THRENODIA

II

In laudes nominis IESU.

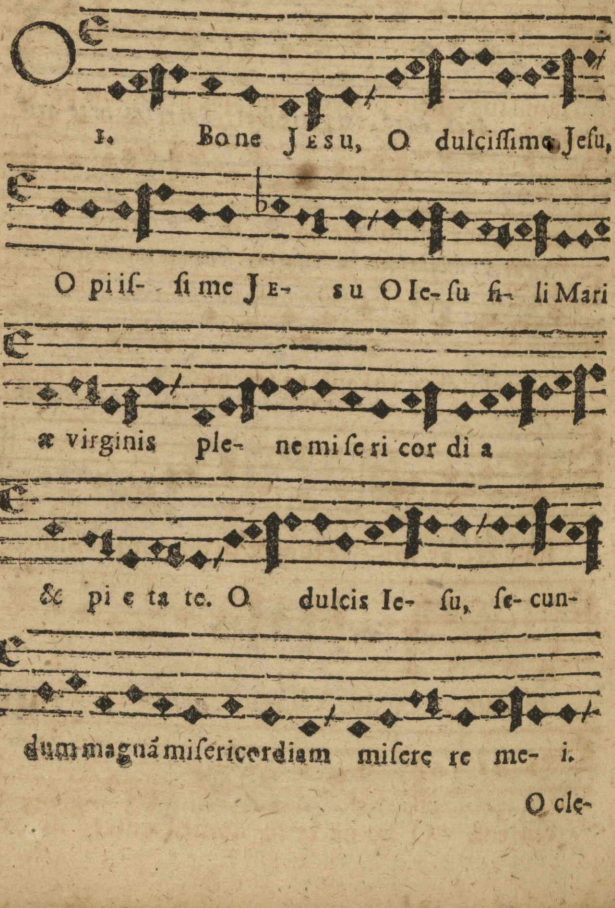

O cle-

O clementissime Je- su. Te deprecor per il-
lum sangvinem precio- sum, quē pro nobis pecca-
to- ribus effundere volu- i- sti, ut ab-
luas cunctas iniqui- tates me- as, & in me re
spi- ci- as mi- serum & indignum humiliter
veniam petentem, & hoc no mē sanctū tuū invo-
cantem. O bo ne Ie su nomen dulce, nomen

Iesu nomen delectabile, nomen Iesu nomen
confortans. Quid est enim Iesus? nisi Salvator.

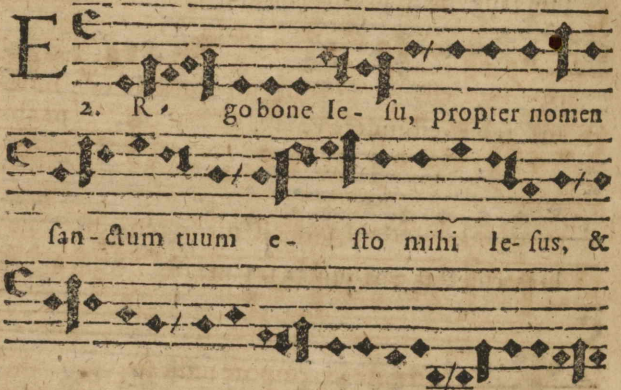
E
2. Rogo bone Iesu, propter nomen
sanctum tuum esto mihi Iesus, &
salva me, ne permittas me dánari, qué tu de ni-
hilo creasti. O bone Iesu, ne per-
dat me iniquitas mea, quem fecit omni-
potens

po tens bo - ni tas tu- a. O dùlcis Ie- ſu, re-
cogno - ſce quod tuũ eſt, & ab- ſter- ge quod a-
li e- num eſt. O be nig niſ- ſime Ie ſu miſe-
rere me i dum tem pus eſt mi ſe ren - di, ne
da- mna me in tempore judican- di.
Quæ u ti- litas in ſan- gvine me- o, dum
de- ſcen - de ro in æ ter nam corrupti - o - nem.

Non

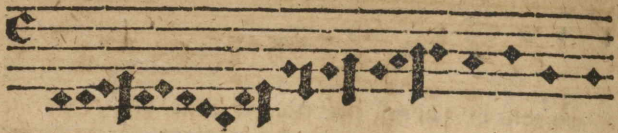

Non mor- tui lau da- bunt te Do mi ne

Ie- ſu, neq; o- mnes qui deſcendunt in

In fernum. 3. O A man tiſ- ſi me Ie- ſu.

O mitiſ- ſime Ie- ſu. O de ſi de ra-

tiſ- ſi me Ie- ſu, O Ie- ſu, Ieſu, Ieſu,

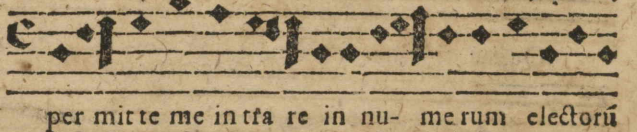

per mit te me in tra re in nu- me rum electorũ

tuorum. O Ie- ſu ſa lus in te cre den-

tium, O Ie- ſu ſo- la- tium ad te con fu-

gi en- ti- um. O Ie ſu dulcis remiſſio omni-

um pec cato- rum. O Ie- ſu fi-

li Ma riæ vir gi nis in fun- de in me gra-

ti- am, ſa pi en ti am, charitatem, caſti ta- tem,

& humili ta- tem, ut poſſim te per fecte di li-

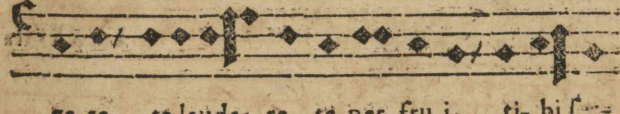

ge re, te lauda- re, te per fru i, ti- bi ſe-

virè

vi- re, & in te glori- ri a- ri, & o-
mnes qui in vocant nomen tu- um
quod est IESUS.
A MEN.

THRENODIA
III.
Ad Christum pro resipiscentia.

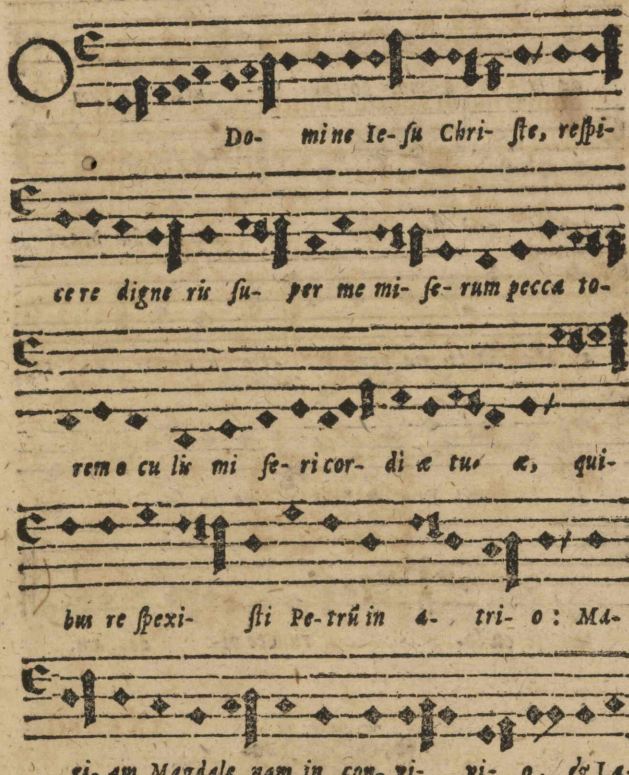

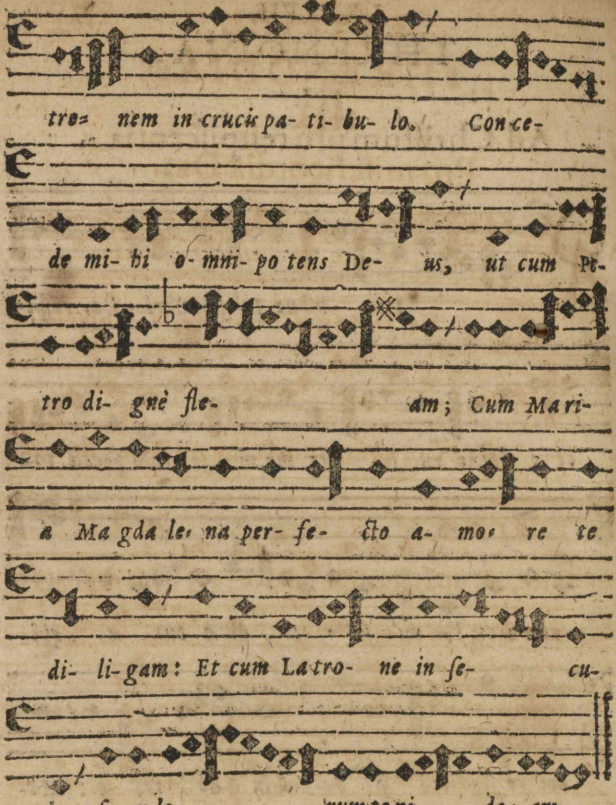
tro= nem in cruci pa- ti- bu- lo. Con ce-
de mi- hi o- mni- po tens De- us, ut cum Pe-
tro di- gnè fle- am; Cum Ma ri-
a Ma gda le- na per- fe- cto a- mo re te
di- li- gam: Et cum La tro- ne in se- cu-
la se cu lo- rum te vi- de= am.

THRENODIA IIII.

Pro misericordia Dei.

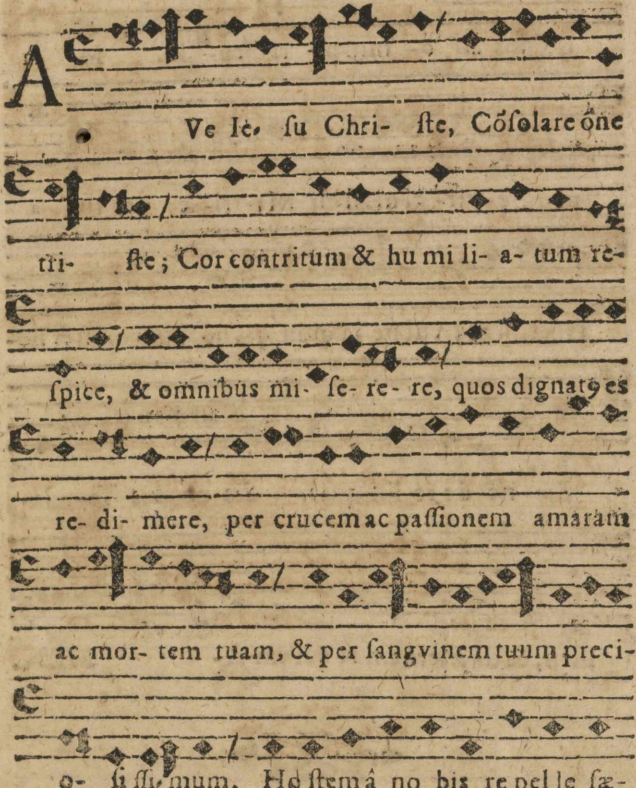

vissi-mum in mor tis ar ti- cu- lo, & defen-
de nos ab o- mni pe- ri- cu- lo. Ie- su
pi- e vir- gi nis fi li Ma- ri- æ, per tu- a
sanctissi ma vul ne rá quin q;, nos in vo cátes ho-
die ne de re lin quas. Sis no-bis so- la-
men, & da æternam re qui em A- MEN.

THRENODIA

V.

Pro beata morte.

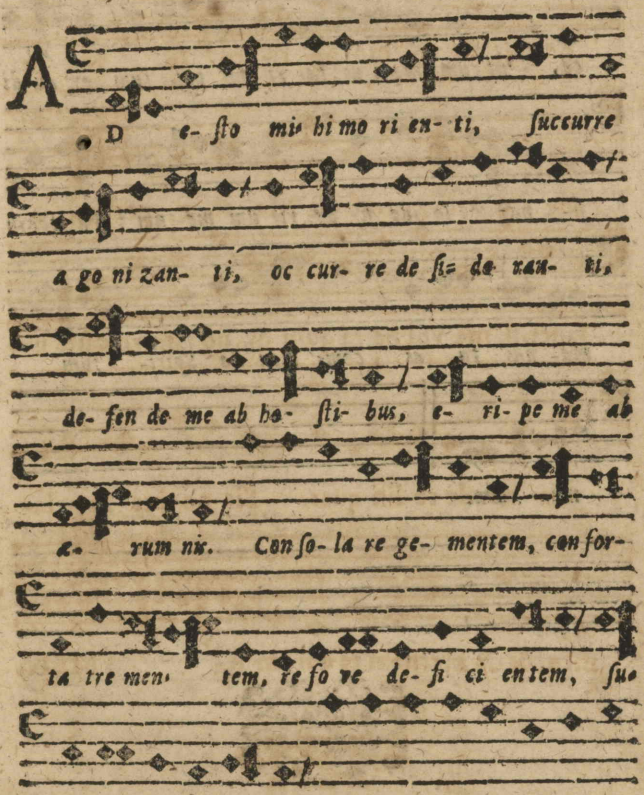

H 3

cru ce, sit ul- ti- mum ver- bum meum in hac lu-
ce, ut cum am pli us fa- ri non pos- sum ex au di
fi- na- le de si- de- ri- um me- um : Pa- ter in
ma- nus tu. as com- men do Spiri- tum
me- um.

THRENODIA

VI.

D. Bernhardus in rhytmica oratione de Passione Domini.

Me

1. Or-ti tu-æ tam a ma- ræ grates ago le-

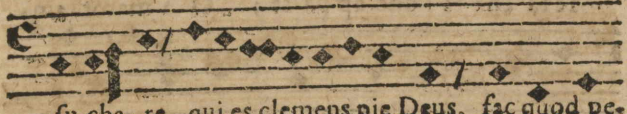

su cha- re, qui es clemens pie Deus, fac quod pe-

tit tu- us re- us, ut abs te non fi- ni- ar.

De

2. O- mi- ne cum me mo- ri est ne cesse,

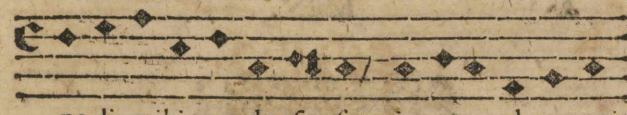

no li mihi tunc de es- se- in tremenda mortis

ho ra, ve ni Ieſu abſq: mo ra, tu e- re me
& li- bera. 3. Vm me ju- bes emigra- re,
Ie ſu cha re tunc ap pa re; O a mator am-
plectende Te met ipſum tunc oſten- de, in tru-
ce ſa lu- ti fe- ra.
A- MEN.

THRENODIA

VII.

Ad Christum Judicem venturum.

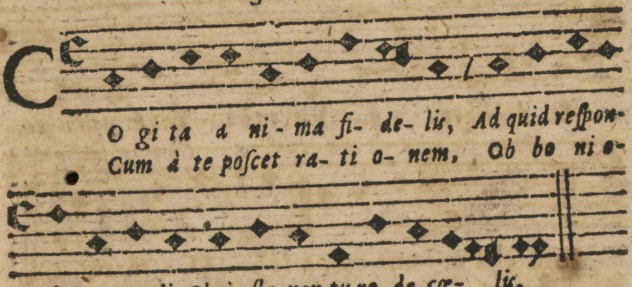

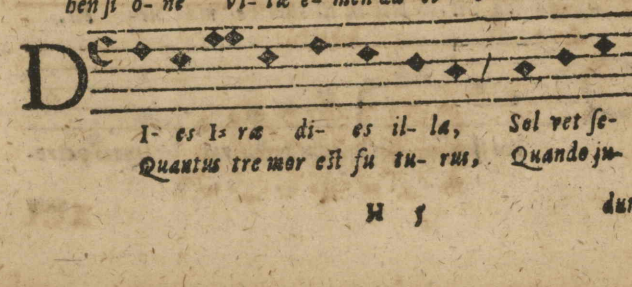

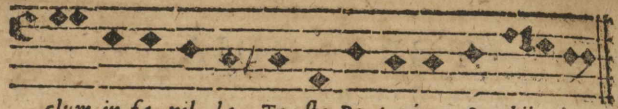

clum in fa- vil- la, Te- ſte Pe tro cum Sy- bil- la.
dex eſt ven tu rus- Cuncta ſtrictè diſcus- ſu- rus.

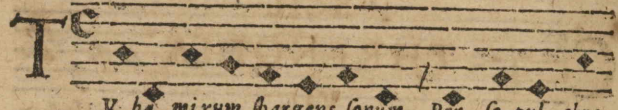

V ba mi rum ſpargens ſonum Per ſe pul- chra
Mors ſtupebit & na- tu- ra Cùm re ſur get

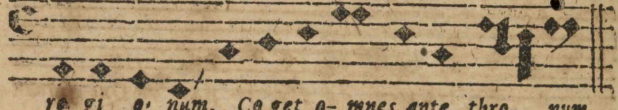

re gi o- num, Co get o- mnes ante thro- num
cre- a tu ra, Iu- di can ti re- ſpon ſu- ra.

L, ber ſcriptus pro- fe re tur, In quo to- tum
Iu dex er- gò cum ſe de bit, Quicquid la tet

con ti ne tur, Vn de mundus ju di- ce- tur.
ap pa- re bit, Nil in ul tum re ma- ne- bit.

Vid ſum mi- ſer- tum di ctu rus, Quem patro-

num

XCII.

THRENODIA VII.

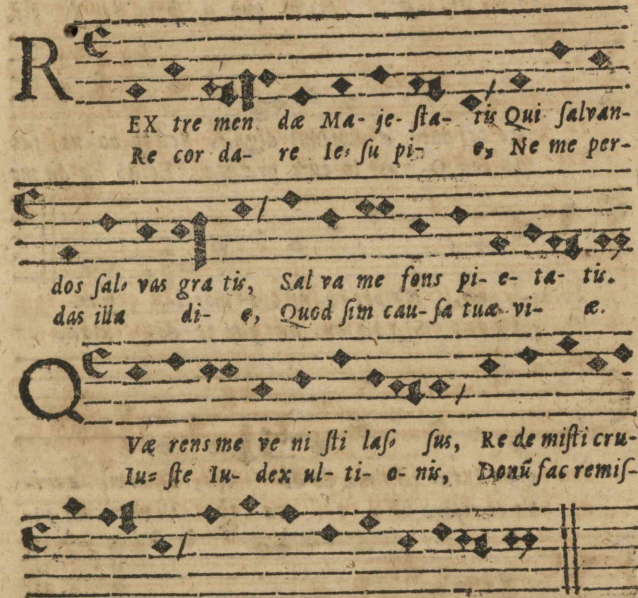

Ingemisco

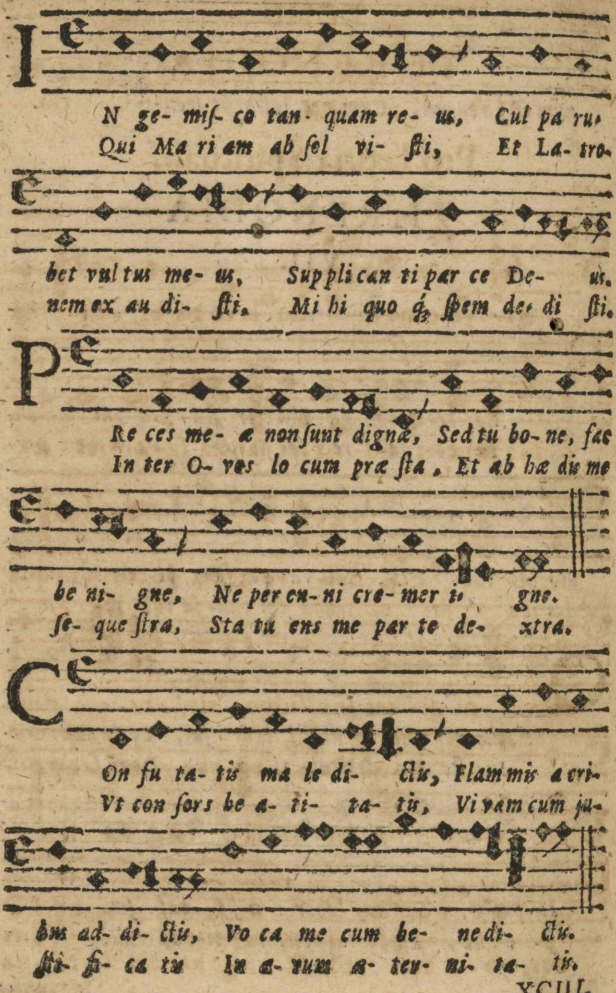
I N ge- mis- co tan- quam re- us, Cul pa ru-
Qui Ma ri am ab sol vi- sti, Et La- tro-
bet vul tus me- us, Sup plican ti par ce De- us.
nem ex au di- sti. Mi hi quo q; spem de- di sti.
P Re ces me- æ non sunt dignæ, Sed tu bo- ne, fac
In ter O- ves lo cum præ sta. Et ab hæ dis me
be ni- gne, Ne per en- ni cre- mer i- gne.
se- que stra, Sta tu ens me par te de- xtra.
C On fu ta- tis ma le di- ctis, Flam mis a cri-
Vt con fors be a- ti- ta- tis, Vi vam cum ju-
bis ad- di- ctis, Vo ca me cum be- ne di- ctis.
sti- fi- ca tis In a- rum a- tev- ni- ta- tis.

THRENODIA

IX.

Pro lætitia Spirituali,

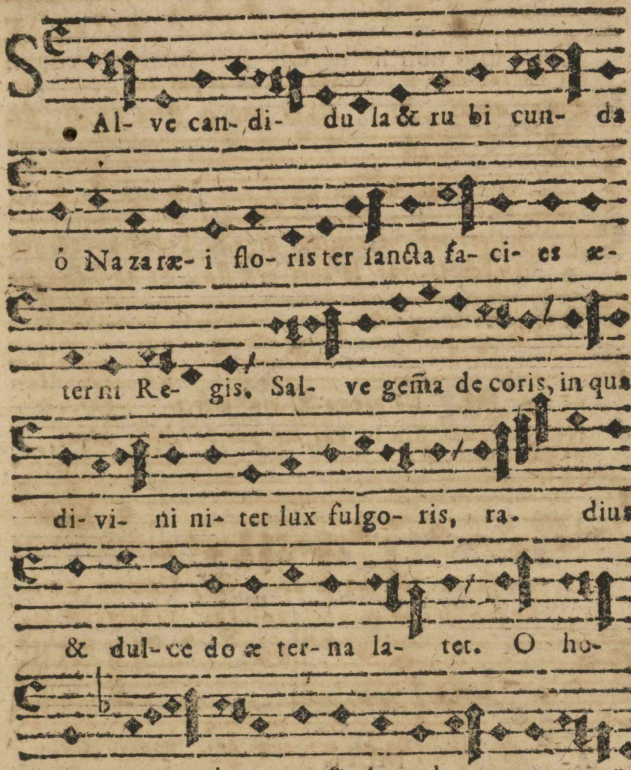

re- lu- ces- cens, tripu- di- um q; sa-
crum ullo non fi- ne tri- sti fi ni en- dum.
Sal- ve pro fun da De i ta- tis stel- la, so-
la ti- um san- cto- rum, vul- tu nos sa- ti-
as in vi- a, ut in pa- tri- a te
fru- i que a- mus.
A- MEN.

JUBILUS.

D. Bernhardi.

Iesu dulcedo cordium
Fons vivo, lumen mentium
Excedens omne gaudium
Et omne desiderium.

Iesum quæram in lectulo
Clauso cordis cubiculo,
Privatim & in publico
Quæram amore sedulo.

Iesum omnes cognoscite,
Amorem ejus poscite,
Iesum ardenter quærite
Quærendo in ardescite.

Iesu summa benignitas,
Mira cordis jucunditas,
In comprehensa bonitas,
Tua me stringit charitas.

Iesu mi bone sentiam
Tui dulcoris copiam,
Da mihi per præsentiam
Tuam videre gloriam.

Amor Iesu dulcissimus,
Et verè suavissimus,
Plus millies gratissimus
Quàm dicere sufficimus.

Desidero te millies
Mi Iesu quando venies,
Me lætum quando facies,
Et de te quando saties.

Quocunq; loco fuero
Iesum meum desidero,
Quàm lætus tùm invenero
Quàm felix cùm tenuero.

Iam quod quæsivi video,
Quod concupivi teneo,
Amore Iesu langueo,
Et corde totus ardeo.

Iesu decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

O Iesu mi dulcissime,
O spes spirantis animæ,
Te quærunt piæ lachrimæ,
Et clamor mentis intimæ.

Iesu sole serenior,
Et balsamo suavior,
Omni dulcore dulcior,
Præ cunctis amabilior.

Cujus gustus sic afficit,
Cujus dolor sic reficit,
In quem spes mea deficit,
Solus amanti sufficit.

Tu mentis delectatio,
Amoris consumatio,
Tu mea gloriatio
Iesu mundi salvatio.

Sequar quocunq; ierù,
Mihi tolli non poteris,
Cum meum cor absorberis
Iesu laus nostri generis.

Tũc amplexus, tũc oscula
Quæ sumũt mellis pocula,
Tunc felix Christi copula
Sed in his parva morula.

Iesu Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.

Rex virtutũ, Rex gloriæ
Rex insignis victoriæ,
Iesu largitor veniæ,
Honor celestis curiæ.

Tu verè lumen Patriæ
Tu fons misericordiæ,
Pelle nubem tristitiæ,
Nobis dans lucem gloriæ.

Tu

Tua Ieſu dilectio,
Grata mentis refectio,
Replet ſine faſtidio
Dans famen deſiderio.
Qui te guſtant eſuriũt,
Qui bibunt adhuc ſitiunt,
Deſiderare neſciunt
Niſi Ieſum quem diligũt.

O beatum incendium,
O ardens deſiderium,
Quam dulce refrigerium
Amare Dei filium.
Ieſus in pace imperat,
Qui omnem ſenſum ſuperat,
Hunc mea mens deſiderat,
Et illo frui properat.

VEXILLVM SANCTÆ CRUCIS.

I.

Ad Christum incarnatum.

ruisti

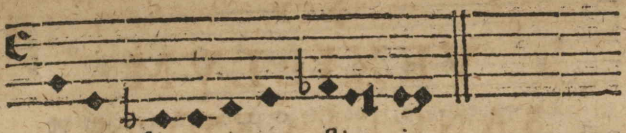

2.

Ad Christum in horto prostratum.

3.

Ad Chriſtum proditum & ligatum.

ado-

ad o- ro- te, prodito- ris Ju dæ oſcu lo
circumdanti tur bæ in hor to deſigna- tum, &
mo re la- tro num arctiſ- ſi mis vinculis in hu-
ma ni ter col li- ga tum: De- precor te,
ut me ſub ju go pec ca ti captivum li ber ta ti
ſpi ri tus re- ſti- tu as, Et ſo- lu- tis mortis
& in fe ro rum vin cu lis reg ni tu i hæ-

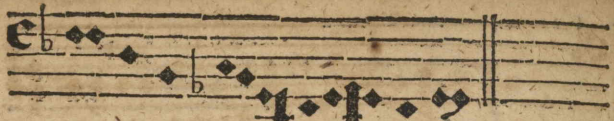

4.

Ad Christum accusatum.

5.

Ad Chriſtum flagellatum.

6.

Ad Chriſtum in cruce exaltatum.

Agnum

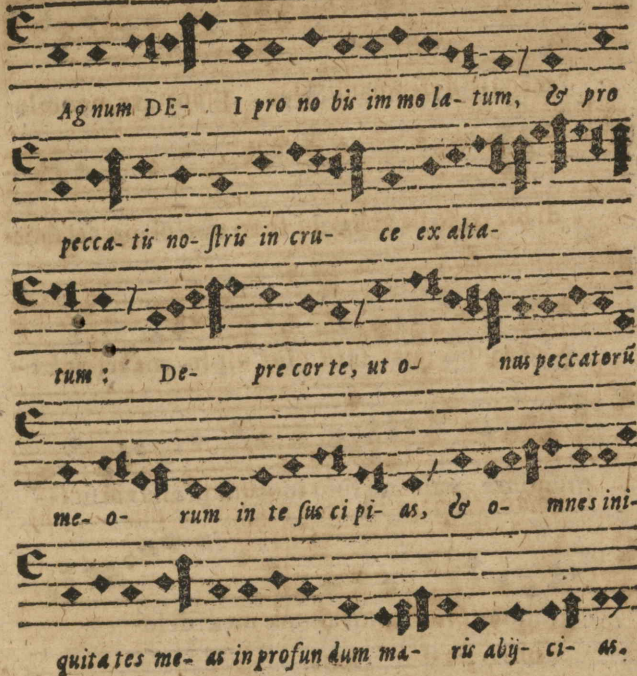

7.

Ad Chriſtum felle potatum.

8.

Ad Christum vita evocatum.

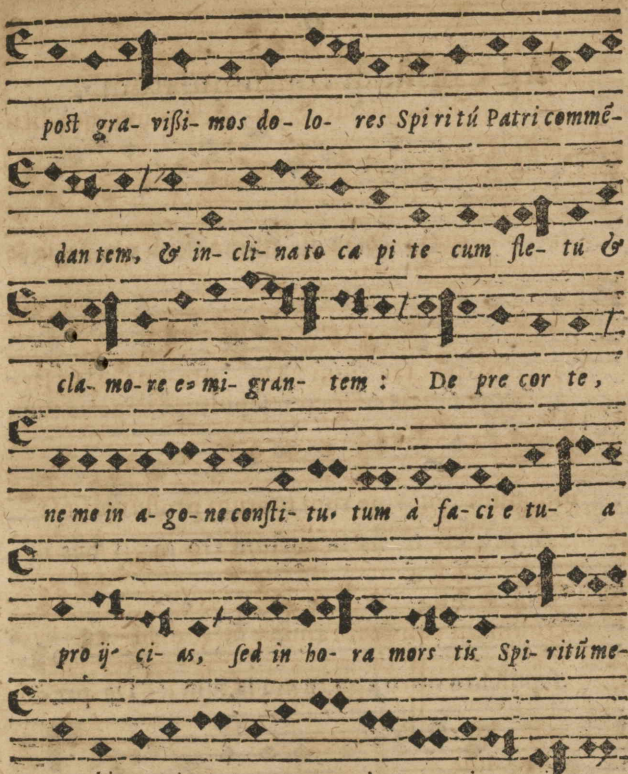
post gra- vissi- mos do- lo- res Spiritú Patri commẽ-
dantem, & in- cli- nato ca pi te cum fle- tu &
cla- mo- re e- mi- gran- tem : De pre cor te,
ne me in a- go- ne consti- tu- tum à fa- ci e tu- a
proij- ci- as, sed in ho- ra mors tis Spi- ritũ me-
um hinc e migrantem pa ter nè sus- ci- pi- as.

Ad Christum contumulatum.

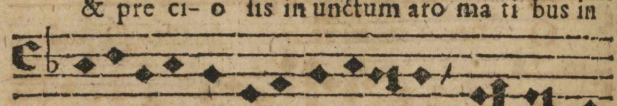

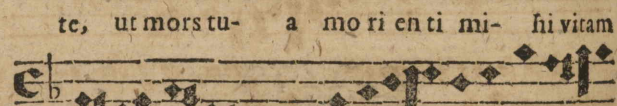

ma ſalutare contra ſordes peccati mihi ef-

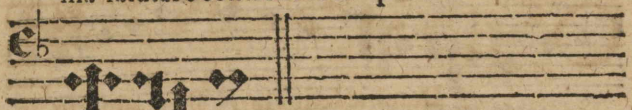

fi- ci- at.

JO.

Ad Chriſtum circa inferos occupatum.

O Do= mi ne Ie- ſu Chri- ſte ad-

o- ro te, ad- de- ſtruenda opera Diaboli

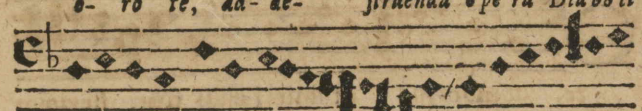

ad inferos deſcenden- tem, & glori- o-

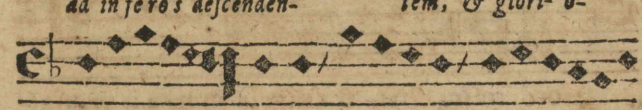

ſa victo- ri= a morti mortem, in ferno morſu ex

II.

Ad Christum resuscitatum.

tem

12.

Ad Chriſtum judicem à dextris Patris exoptatum.

te, à dex tris Pa tris tu- i omni po ten- tis
re si den- tem, & in- de ju- di- ci um vi vo-
rum & mor tu o- rum pro mit ten- tem : De-
pre cor te, ut in di- e il- la à ver- bo a-
spero me ex ci- pi as, & à de- xtris tu- is
col lo- ca- ri be- ni- gnè præ- ci-
pi- as. A- MEN.

XCVI.

SEPTEM VERBA CHRISTI.

I.

Pater remitte eis.

2.

Ecce mater tua: Ecce filius tuus.

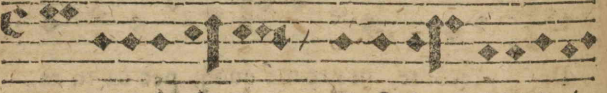

rum

rum cha riſſi mo eandem ſol- li ci tè cõmendá-
tem: De- precor te, ut o- cu- lis mi ſe ri-
cordiæ tu- æ ſub cruce me. ſtan- tem ſemper
reſpi- ci- as, Et fi de- les Ec cleſiæ tu- æ
vi- duæ & affli- ctæ pa- tro- nos clementer
pro- ſpi- ci- as.

Hodiè mecum eris in Paradiſo.

rem

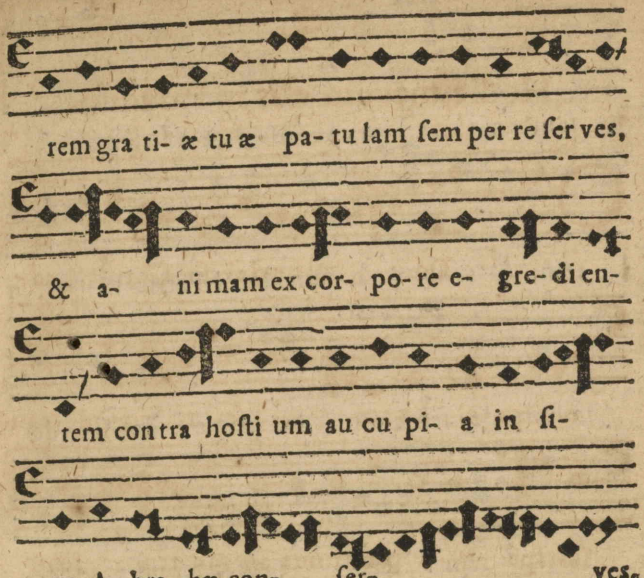

4.

Deus meus quare me dereliquiſti.

si mis al- ta voce in cruce ex claman-

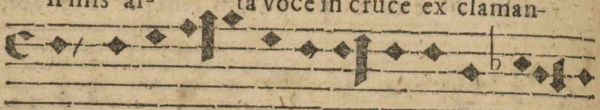

tem, & auxi- li- um De- i Patris tu- i

in hora de- ser ti o nis an- xi- è de- si- de-

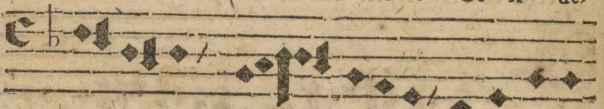

ran- tem : De- precor te, ne a cu le-

a- tis Di a- bo li, pec- ca ti, & car- nis

ten- ta ti- o- nibus ad tu- i de serti- o-

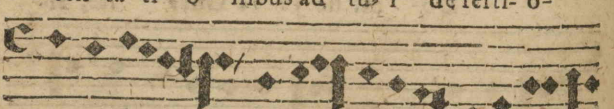

nem ad du- car, sed de- re- li- ctus ab o- mni-

bus

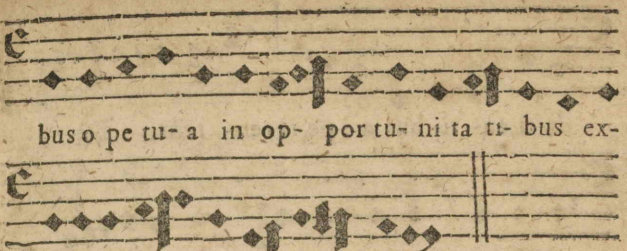
bus o pe tu- a in op- por tu- ni ta ti- bus ex-
omnibus ma- lis e- du- car.

5.

Sitio.

O Do- mine Je- ſu Chri- ſte ado-
ro te, in cru- cis ar bo re ſa- lu- tem gene-
ris noſtri ſi- ti- en- tem; Et in ex- hau- ſtum
mi ſe ri cor di æ tu- æ fontem o- mni- bus

si-ti en- ti- bus a- pe ri en- tem. De-

precor te, ut ſanctam gra- ti æ tu- æ

& juſti- ciæ ſi- tim ca- lo- re ſpiri-

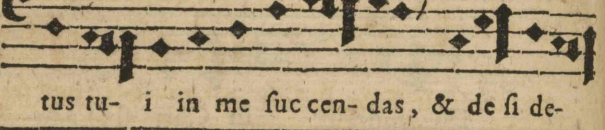
tus tu- i in me ſuccen- das, & de ſi de-

rium rerum munda na rum ex corde meo fun di tus

ex- tin- gvas.

6.

Consummatum est.

ti o- nem, ut hic con ſum pti, il- lic conſuma-

ti in ſanctorum aſſu ma- mur congregatio- nem.

7.

Pater in manus tuas commendo Spiritum meum.

O Do- mine Jeſu Chriſte, ad o- ro

te Spiritum tuum in manus Patris com men dá-

tem, & in- cli- na- to capite inter preces &

ſuſpi-

ſuſpi- ri a ex pi- ran- tem : De-

precor te ne inclinãte jam mortis hora, in extremis

neceſſi ta- tibus me decli- nes, ſed a ni mam

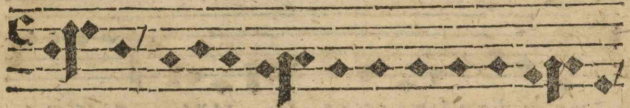

me- am, quam redemiſti De- us ve ri- ta- tis,

ti- bi precando commendatam; in ma- nus tu-

as re cli- nes.

Pulchræ & breves Meditationis de Passione CHRISTI.

O Domi-

2. Do- mine Ie su Chri- ste pro sa lu-
te noſtra cruci fi- xe, po- ne a ma riſ- ſi- mam
tu am paſſi- o- nem, ſa cra tiſſi- ma vul ne ra, duram
mor- tem, & in effa- bi lem mi ſe- ri cor- di am
tu- am, in ter pecca tri- cem a- ni am me- am,
& di- ſtri ctum ju di ci- um tuum.
A- MEN.

3 Pastor fi de lis- si me, qui pre- ci- o-
so sangvine mi- se- ras o- ves tu- as mundas,
sancti- fi- cas, In no cens sa cra tissi- ma tu- i
sangvi- nis ef fu- si o. ve- ni- at mi hi & o-
mni bus pec ca to ri bus iu auxi li um so la ti-
um & sa- lu- tem nunc in per- pe- tu- um.
A- MEN.

O In-

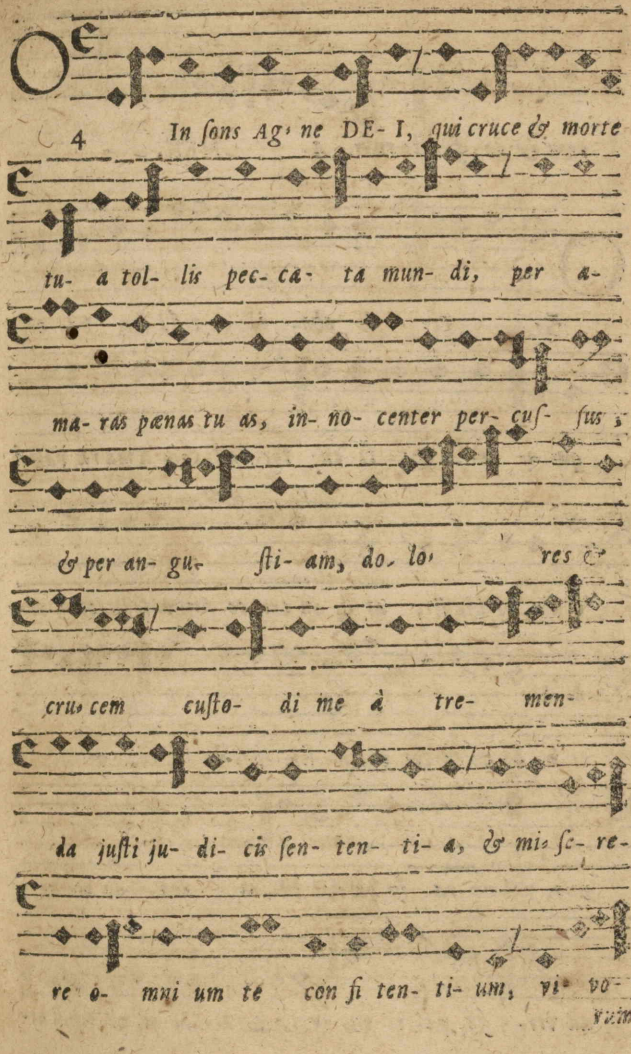
4 In ſons Ag⁹ ne DE- I, qui cruce & morte
tu- a tol- lis pec- ca- ta mun- di, per a-
ma- ras pœnas tu as, in- no- center per- cuſ- ſus,
& per an- gu- ſti- am, do- lo⁹ res &
cru⁹ cem cuſto- di me à tre- men-
da juſti ju- di- cis ſen- ten- ti- a, & mi⁹ ſe- re-
re ó- mni um té con fi ten- ti- um, vi⁹ vo-

rum & de- functo rum. A- MEN.

5. Fi- li obe- di en tiſsi me Pa- tri,

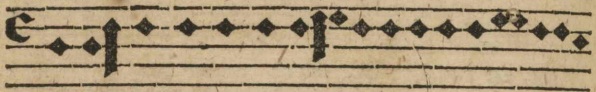

qui a- de- o pa- ti en- ter ca li cem a ma ræ paſ- ſi

o nis bi bi- ſti, at q3 in cru ce potum fellis & a ce-

ti o- be di en ter guſta- ſti, per do lo res o-

nes, vul ne ra & pœ nas tu- as red- de me in

ad ver- ſis pa- ti en- tem, & ti- bi ad ul- timũ u-

q. vitæ di em o- be- dientem, A- MEN.
O
6. pu- ra & ef- fi cax, at q. ad re con-
ci- li- an dos pecca to- res DE O ſuf- fi- ci- ens
vi cti ma, per me- ri tum ſa cra- tiſ- ſi mæ vi- tæ
tu- æ, paſ- ſi o nis & mor- tis ef- fi- ce quæ-
ſo ut ma- li- gno hu- ic mun do mor- tuus, ti- bi
ſoli vi- vam, & in pa- ce ob- dor- mi

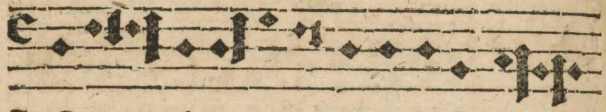

7. O Ie- ſu Na- za- re ne Rex Iu dæ o-

rum, Tu- a victo- ri a & Tri- um phus quem ex

o- mni- bus i- ni- mi- cis tu- is in cru-

ce tu- li- ſti, de fen- dat me ab o- mnibus i ni-

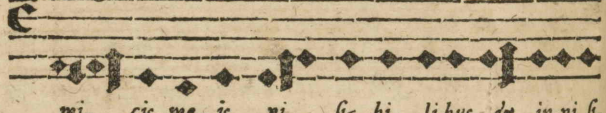

mi- cis me- is vi- ſi- bi- li bus & in vi ſi-

bi- li bus, Cu- ſto- di me ab o- mni cor- po-

ris

ris & a- ni- mæ pe- ri- cu- lo. Lar- gi- re
Ec- cle- si- æ tu- æ pa- cem & con- cor-
di- am; pec- ca ti mo le ag- grava- tis veram
cor dis con tri ti- o- nem & gra- ti- am, ut pi- è
& fe- li- ci ter vi- va- mus, & in te, at-
ti- bi fo- li mo- ri- a- mur,
A- MEN.

Devotæ ſalutationes ad 5. vulnera.

D. N. I. C.

2. Al- ve sa cra tiſſi mum vul nus dex-
træ Do- mi ni Noſtri Je-ſu Chri- ſti.
Ef- fi ce quæſo ſem per ea quæ bo na ſunt &
recta o- pe rer : Di- ri ge et i am omnes a-
ctus meos, & conce- de, ut in no viſ- ſi-mo di-
e i is quos ad dex teram de pu ta tu rus es aſ-
ſo- ci er A- MEN.

Se
3. Al. ve bene- di ctum vuln' dextri pe-
dis Do- mi ni noſtri Je- ſu Chri- ſti.
TE o- ro & ob- ſe- cro, tri- bu- e a ni mæ
me- æ veram con cu piſcen- ti- am, & bonum
in tel- lectum, ut te ſo- lum, & cæ- le-
ſti a planè ap pe tam, & rectè in- tel- ligam.
A- MEN.

4. Al- ve ve ne ra- bi- le vulnus si-
ni- stri pe- dis Do- mi ni nostri Je- su Chri- sti.
RE- mo ve quæso â me co gi ta- ti- o-
nes pravas, iniquas suspi- ti o nes, & te me-
ra- ri as ob trecta- ti- o- nes, ne a-
li quid in me im pi- i re- pe ri- a- tur.
A- MEN.

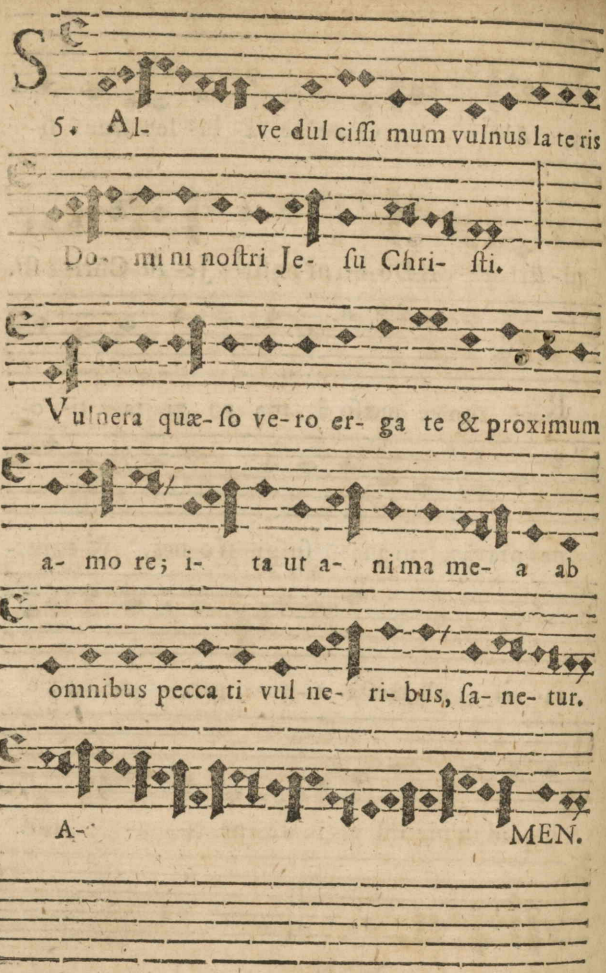
5. Al- ve dul ciſſi mum vulnus la te ris
Do- mi ni noſtri Je- ſu Chri- ſti.
Vulnera quæ- ſo ve- ro er- ga te & proximum
a- mo re; i- ta ut a- nima me- a ab
omnibus pecca ti vul ne- ri- bus, ſa- ne- tur.
A- MEN.

Saluberrimæ orationes ad Christum crucifix.

O
2. Do- mi ne Ie su Chri- ste, ad- o-
ro te, mi- se- ra- bi- li- ter vulne- ra- tum, & in
cru- ce fel- le & a- ce- to po- ta- tum:
De- pre cor tu- a ut sa- cro san- cta
vul- ne- ra sint ef- fi- cax me- di- ci-
na & re- me- di- um a- ni- mæ me- æ,
A- MEN.

3. O De-

O
3. Do- mine Ie- ſu Chriſte, ro- go
te per a- cer- bam il- lam a- ma ri tu di nem quam
in ul- ti ma mortis tu- æ ho- ra per peſſus es
ma- xi mè ve- rò, cum ſanctiſ- ſi- ma a-
ni- ma tu- a de cor- po- re be- ne- dicto
e- greſſa fu iſ- ſet, mi ſe- re- re pi- is-
ſi me Ie- ſu a- nimæ me- æ in e-
greſſu

gres su e- jus de fra gi li hoc cor- po-
re, & per du- cere eam dig ne ris in vi-
tam æ ternam A- MEN.
O
4. Do- mine Ie su Chri- ste, ado- ro te,
in sepul chro po si tum, myrrha & a ro matibus inunctū:
De- precor te cle mentissi me Ie- su, tu- a
ut a- ma- ra mors sit vi ta me- a,
Amen

A- MEN.

5. Domine Ie- ſu Chri- ſte ad- o- ro
te, deſcen- den tem ad inferos, & capti vos tu os
i- bi dem detentos liberan- tem: De- pre cor te

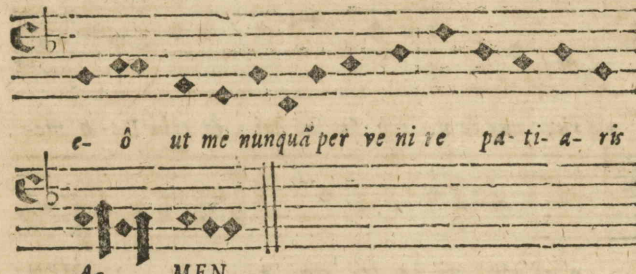
e- ô ut me nunquã per ve ni te pa- ti- a- ris
A- MEN.

6. Do- mine Ie- ſu Chriſte, ad- o-

ro te, ter- ti- a di- e à morte re ſur gentem

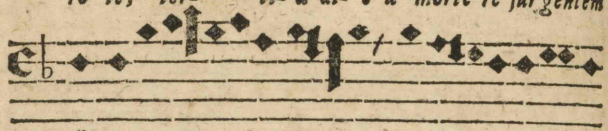

& in ca- lum aſcen den tem, at- q; ad dex te-

ram Dei Pa- tris omnipoten tis ſe den- tem : Sup-

plex te deprecor me i ut pro pi- ti us mi ſe re a-

ris, qua te nus e ò te ſe- qui & tibi De- o me-

o ad jun- gi va- le- am. A- MEN.

O
7. Do= mine Ie- ſu Chri- ſte, Pa-
ſtor bo- ne, te o- ro & ob- ſecro, con ſervi
ju- ſtos, con ver te & juſti fi ca pec- ca to-
res, mi ſe re re o- mni um fi- de- li- um, & pro-
pi- ti- us e- ſto mi- hi in- dig- no &
mi- ſe ro pec- ca-to- ri.
A- MEN.

ORATIO.

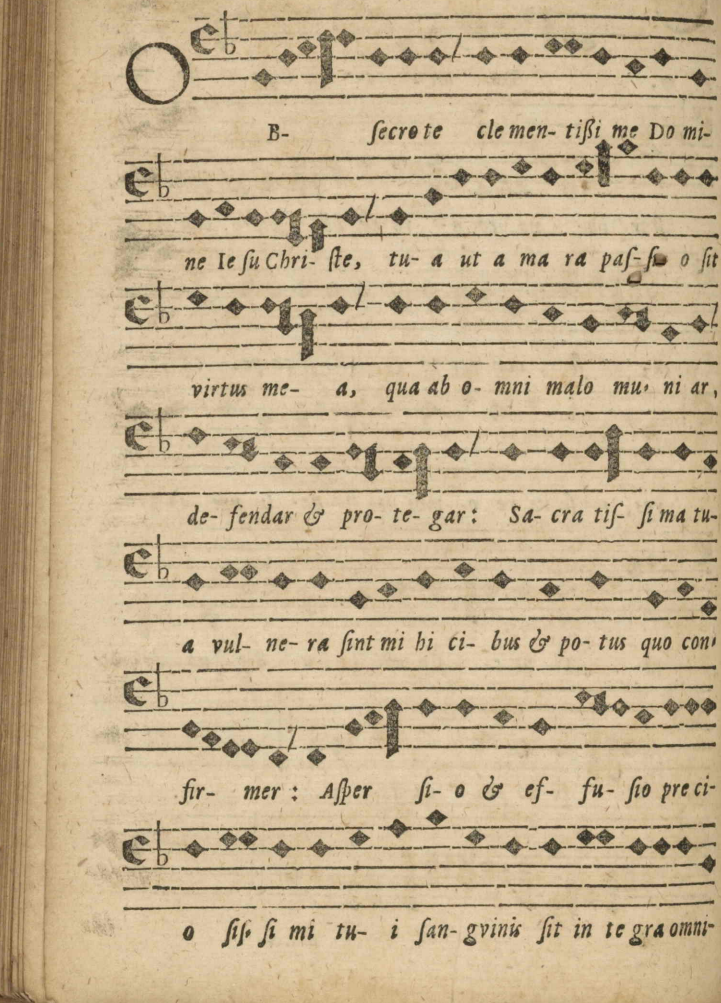
O
B- secrete clemen- tißime Do mi-
ne Ie ſu Chri- ſte, tu- a ut a ma ra paſ- ſio ſit
virtus me- a, qua ab o- mni malo mu- ni ar,
de- fendar & pro- te- gar: Sa- cra tiſ- ſi ma tu-
a vul- ne- ra ſint mi hi ci- bus & po- tus quo con-
fir- mer: Aſper ſi- o & ef- fu- ſio preci-
o ſiſ ſi mi tu- i ſan- gvinis ſit in te gra omni-

um peccato- rum o- bli- vi- o : A- ma- rá tu- æ
mors sit me- a glo- ri- a & de- cus sempi- ternum.
O li- be ra lis- si- me De- us? O no-
bi lis- si me Sal- va- tor ? Te de- precor,
to- tum ut o- pus re dempti- o- nis nostræ, sit me-
um so- la ti um, ex ul- ta- ti- o, gau- di um
& dul- ce- do a- ni mæ me- æ nũc &

C.

GRATIARVM ACTIO

Pro redemptione per Chri-ſtum facta.

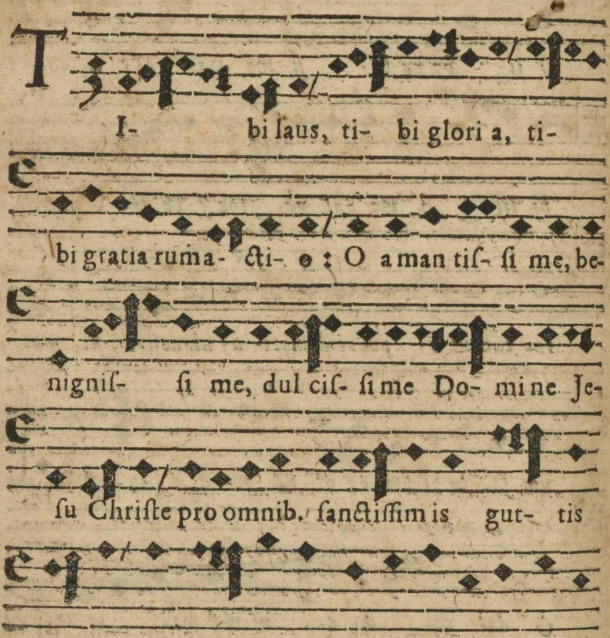

cato-

ca to ri bus, in cir cum ci si o ne,
sangvine o su do re, fla gel la ti o ne,
spi narum corona ti o ne, de sanctis si
mis ma ni bus & pe di bus tu is, de a
man tis si mo & di vi no cor de tu o, &
de to to tu o no bi lis si mo cor po re.
E sto propi ti us, quos re de mi sti

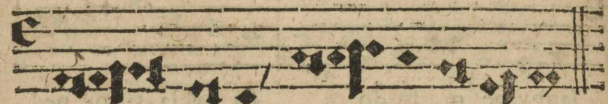

FINIS.

Ծոլ մայր
141 Պ. Ձ. Կհ.